DRAGENE KOMMER

INEOS er igjen først i verden når de frakter amerikansk skifergass til Europa med sine tankskip i Dragon-klassen

UTGAVE 10. 2016

DEN SOM VÅGER, VINNER

Slik overvant INEOS kritikerne som anså visjonen som en ren fantasi

EVEREST

Ti år etterpå snakker INEOS med Rhys Jones, den yngste personen som har besteget de høyestefjelltoppene på hvert av de sju kontinentene

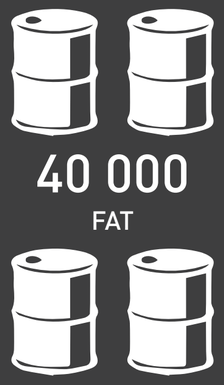
EN LØPSK SUKSESS

6000 barn aktiviseres når GO Run For Fun kommer til USA

www.inchnews.com

INEOS
THE WORD FOR CHEMICALS

FAKTA + TALL

INEOS vil frakte 40 000 fat med skifergass hver dag de neste 15 årene

Hvert Dragon-skip veier 20 000 tonn

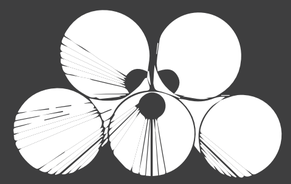
Dragon-skipene er de største tankskipene for etangass som noensinne er bygget

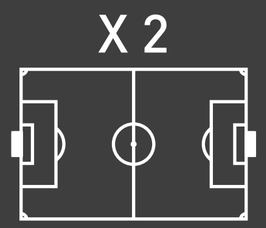
Etan har aldri før blitt fraktet i slike mengder

I løpet av de neste 15 årene vil hvert av fartøyene tilbakelegge en avstand tilsvarende fem ganger tur/retur mellom jorda og månen

Gassen som fraktes til Europa, sendes først via rør over 480 km fra Marcellus Shale i det vestlige Pennsylvania, til Marcus Hook i Philadelphia på østkysten av USA

Hvert skip er på lengde med to fotballbaner

Du kan parkere 15 stk. BMW 525 side ved side på tvers av dekket på hvert av skipene

Hvis lastetankene ble fjernet, ville hvert skip hatt plass til mer enn 5700 stk. Mini Cooper i lasterommet

Det trengs nesten 140 stk. Mini Cooper D for å produsere den samme kraften som hovedmotoren i ett Dragon-skip

INNLEDNING

SKANN HER FOR Å BESØKE INCHNEWS.COM

IDRETTSUTØVERE blomstrer med konkurranse. Det er det som hjelper dem til å vokse. Det er det som skiller dem ut. Og sist, men ikke minst: det er det som hjelper dem til å sette nye rekorder.

I årevis var det ingen som trodde at det var mulig å løpe en engelsk mil på under fire minutter. Eksperter sa at det ikke lot seg gjøre.

Men så, den 6. mai 1954, brøt den britiske legestudenten Roger Bannister gjennom den innbilte barrieren: Han krysset målstreken etter 3 minutter og 59,4 sekunder under et historisk løp på løpebanen Iffley Road i Oxford, og beviste dermed at alle hadde tatt feil.

25-åringen trodde han kunne klare det, og plutselig fikk andre også troen på at de kunne gjøre det.

Den påfølgende måneden tok australske John Landy over Bannisters verdensrekord, da han forbedret tiden med 1,4 sekunder.

Det samme gjelder i næringslivet.

Konkurranse er sunt. Den oppmuntrer oss til å arbeide smartere, tenke stort, tro på det helt utenkelige og å være raskere enn resten av gjengen. Det driver innovasjon og hindrer at man blir for selvtilfreds.

Konkurranse er også viktig for vekst.

Som selskap blomstrer INEOS ved konkurranse. De bestemmer ofte farten for andre som følger etter.

I mars la den første forsendelsen med rimelig etan fra Amerika til ved INEOS' anlegg på Rafnes i Norge. Mange, på begge sider av Atlanterhavet, hadde avvist INEOS' visjon – å sende amerikansk økonomi til Europa – som ren fantasi. Ingen tviler på planen nå.

I denne utgaven ser også vi på redusert produksjon i Storbritannia grunnet økende energikostnader, og sammenligner det med det som skjer i Amerika, der tilgangen til enorme reserver av rimelig skifergass fortsetter å drive produksjons- og kjemiindustrien.

Utenfor bedriften snakker vi med Rhys Jones, som – ti år etter at INEOS hjalp ham med å bestige Everest – fortsatt sikter mot stjernene.

Vi feirer lanseringen av et eget team for å drive GO Run For Fun i Amerika, og vi fortsetter arbeidet med å publisere en tidligere rektors kampanje for å få britiske barn til å løpe en engelsk mil hver dag på skolen.

Denne utgaven er dedikert til konkurranse og vekst. Fordi de går hånd i hånd.

Som så mange har sagt: Jo større utfordringen er, desto større er muligheten

INCH ONLINE PÅ NETTET:

På grunn av populariteten til INCH er magasinet nå tilgjengelig for alle, både i og utenfor INEOS. For å gjøre tilgangen enklere, kan du nå se magasinet og de innbygde videoene online, på mobilen, på iPad eller på PC-en.

HVA ER DETTE?

Det er en QR-kode (Quick Response). Du kan skanne disse med smarttelefoner for å se video eller innholdet online. For å bruke dem må du laste ned en QR-leser fra BlackBerry eller iPhone App-butikken. Deretter skanner du bare koden for å vise innholdet.

INCH APP

Vi har også lagt inn INCH på Apple Newsstand slik at du kan åpne innholdet med iPad.

FACEBOOK

Pass på å "Like" oss, så vil du motta regelmessige oppdateringer og artikler fra publikasjonen. www.facebook.com/INEOS

TRADISJONELL NETTLESER

Og for de av dere som foretrekker mer tradisjonell teknologi, kan du se INCH på nettet, på alle språk ved hjelp av nettleseren din på www.inchnews.com.

PRODUKSJON

Redaktør: Richard Longden, INEOS

Artikler av: Sue Briggs-Harris

Design: Strattons (strattons.com)

Utgiver: INEOS AG

Redaksjonens adresse: INCH, INEOS AG, Avenue des Uttins 3, 1180 Rolle, Sveits

Epost: inch@ineos.com

Fotografi: INEOS AG©

Last ned: Du kan abonnere på INCH-magasinet og laste ned digitale versjoner ved å gå inn på www.inchnews.com

INEOS påtar seg ikke noe ansvar for synspunktene eller informasjonen i denne publikasjonen. Selv om informasjonen i publikasjonen er ment å være nøyaktig, gis det ingen garanti for nøyaktighet eller fullstendighet.

© INEOS AG 2016

INNHOLD

Fakta og tall 02
Dragene kommer 04
Den som våger, vinner 08
En verdensnyhet fra INEOS 10
Skifergass: Gaven som gir og gir 12
Det ultimate spørsmålet 16
Dårlige tider for britisk produksjon 18
INEOS ønsker å avlive mytene rundt skifergass 20
Ekspertise kommer til overflaten 22
Everest. INEOS på verdens tak 24
Debatt: Trenger vi gass? 26
«The Daily Mile» får fotfeste 27
En løpsk suksess i USA 28
Ungdomsidrett 30
I nyhetsbildet 31

DRAGENE KOMMER

AMERIKANSK SKIFERGASS ANKOMMER FOR FØRSTE GANG EUROPA OM BORD PÅ INEOS INTREPID

« Idet hun passerte, blåste hun i hornet. Det fikk nakkehårene til å reise seg.»

David Thompson

INEOS har klart det. Etter fem år med planlegging markerer ankomsten av det første tankskipet i Dragon-klassen starten på en ny æra for den europeiske kjemiindustrien

Da INEOS Intrepid, verdens største multigasstankskip, seilte inn i til kaia på Rafnes i Norge, vakte det en enorm følelse av stolthet.

Synet av det store fartøyet som trygt la til – prydet med teksten «Shale Gas for Progress» på det 180 meter lange skroget – var like fantastisk som den dyrebare lasten det hadde fraktet 6115 km over Atlanterhavet.

Det var et historisk øyeblikk.

For første gang i historien hadde etan fra amerikansk skifergass blitt transportert til Europa.

For INEOS, selskapet som hadde visjonen om å få det til, representerte det kulminasjonen av en investering på 2 milliarder $.

For David, mannen som fikk i oppdrag å overvåke prosjektet, var det en emosjonell opplevelse å se skipet dukke opp i horisonten.

«Forståsegpåere hadde sagt det ikke kunne gjøres, men i det øyeblikket INEOS Intrepid kom til syne, forsvant enhver tvil», uttaler han. ***«Det var høydepunktet etter fem års hardt arbeid, utført av en fantastisk gruppe ansatte i sju land.»***

Han fortalte at han følte en utrolig stolthet da skipet kom inn fjorden, ledsaget av to taubåter med vannkanoner som sprutet 50 meter opp i luften, slik at det dannet en regnbue over baugen.

«Idet hun passerte, blåste hun i hornet. Det fikk nakkehårene til å reise seg», forteller han. «Jeg husker at da tenkte jeg: Vi har klart det!»

Styreformann og INEOS' grunnlegger, Jim Ratcliffe, sier at fartøyets ankomst, etter 14 dager til sjøs, var en strategisk viktig dag for INEOS og Europa.

«Vi har sett hvordan skifergass har revitalisert amerikansk produksjon, og for første gang noensinne kan også Europa få tilgang til denne viktig energi- og råvarekilden», sier han. ***«Europeiske produksjon blir mindre og mindre konkurransedyktig, og vi mener at amerikansk skifergass kan hjelpe oss til å snu denne trenden.»***

Han legger til følgende: ***«Jeg er utrolig stolt av alle de involverte. Jeg tror at INEOS er et av svært få selskaper i verden som kunne ha fått dette til.»***

INEOS har planlagt denne dagen i fem år.

Tankskipene er utrolig komplekse. Ingen har noensinne bygd skip som dette. Det er de første skipene som er i stand til å frakte store mengder etangass over tusenvis av kilometer med hav.

Alle skipene har et slagord skrevet på skroget: «Shale Gas for Manufacturing» (skifergass til produksjon), «Shale Gas For Chemicals» (skifergass til kjemikalier), «Shale Gas For Europe» (skifergass for Europa) og «Shale Gas for Progress» (skifergass for fremgang).

Det felles temaet er skifergass, som har ført til en renessanse og oppsving for produksjonen i Amerika.

Så langt er fire av totalt åtte fartøyer i INEOS' Dragon-klasse flåte bygget. Sammen de vil frakte 40 000 fat med amerikansk skifergass i døgnet, hver dag, de neste 15 årene, til de to petrokjemiske anleggene i Norge og Grangemouth i Skottland.

Innen 2020 har INEOS en ambisjon om å importere ca. åtte forsendelser fra USA i måneden, for å forsyne selskapets europeiske petrokjemiske anlegg og et etylenanlegg i Skottland som eies av Exxon Mobil Corporation.

Når den første forsendelsen av flytende etan, nedkjølt til -90 °C, endelig ankommer Grangemouth senere i år, vil anlegget gå fra tap til å bli lønnsomt – bokstavelig talt over natten.

«Det vil føre det tilbake i verdenstoppen blant petrokjemiske anlegg», sier Jim.

INEOS' gasscrackeranlegg i Norge og Skottland var tidligere avhengige av gass fra Nordsjøen, men disse leveransene har minket. Gassen fra USA vil komplettere den reduserte gasstilførselen fra Nordsjøen.

Etanlagringstanken på Rafnes rommer 19 000 tonn flytende gass, mens tanken ved Grangemouth kan ta 33 000 tonn.

LUKKET ENHET GJENÅPNES

EN PRODUKSJONSENHET ved INEOS' Grangemouth-anlegg skal gjenåpnes etter åtte år ute av drift.

Anlegget har gjennomført omfattende igangkjøringstester for å forberede mottak av etan fra amerikansk skifergass.

INEOS kunngjorde nyheten kort tid etter at den første forsendelsen av amerikansk skifergass hadde ankommet gasscrackeranlegget på Rafnes. De første leveransene forventes til Grangemouth til høsten.

«Vi ligger nå godt an til endelig å kjøre Grangemouth-anlegget med full kapasitet», uttaler Gordon Milne, driftsdirektør ved INEOS Grangemouth.

INEOS hadde ikke annet valg enn å stenge den andre produksjonsenheten ved KG-etylenfabrikken

i 2008, da de ikke kunne drive enheten med full kapasitet.

Ankomsten av amerikansk etan endrer alt.

«Når gassen endelig kommer hit, vil dette anlegget igjen være i toppsjiktet blant europeiske petrokjemiske anlegg», sier Gordon.

Den amerikanske flytende gassen blir lagret i en spesialbygd etantank – den største i Europa – og erstatter de minkende leveransene fra Nordsjøen.

HVORFOR SKIFERGASS FRA USA FREMDELES ER BRA MED OLJE TIL 30 $/FATET

Stupende oljepriser er ikke et problem for INEOS, som nettopp har investert 2 milliarder $ på transport av amerikansk skifergass til Europa.

Tom Crotty, INEOS-konsernets kommunikasjonsdirektør, sa at utenforstående hadde stilt spørsmål ved lønnsomheten for import av amerikansk gass når oljeprisene var så lave.

Han sa at det ikke spilte noen rolle, siden INEOS eier både gass- og oljecrackeren.

«Det faktum at vi nå har mye lavere oljepriser, har for oss ikke påvirket levedyktigheten for transport av gass fra Amerika», sier han. ***"I stedet har det forbedret lønnsomheten for våre oljebaserte crackere.»***

Tom forteller at det hadde vært enkelte kommentarer basert på dårlig informasjon:

«Noen har sagt at selskaper som INEOS må være gale for å hente inn etan fra USA når oljeprisen er så lav, men de har ikke fått med seg poenget», sier han. ***«Hvis du har en gasscracker, kan du ikke bruke nafta. Du må bruke gass. Så det er ikke en problemstilling rundt gass kontra nafta. Det er gass kontra gass.»***

Tilgjengeligheten av rimelig etan, en naturgass avledet fra skifergass, har revitalisert amerikanernes kjemiindustri, og har gitt dem en fordel over mange konkurrenter rundt om i verden som benytter nafta, et dyrere oljebasert råstoff.

Men – med fallet i oljeprisene, har den fordelen blitt mindre.

«Den europeiske petrokjemiske industrien har gjort det veldig, veldig bra som følge av lave oljepriser, fordi prisen på nafta har falt dramatisk», uttaler Tom. ***«Så marginene har virkelig kommet tilbake for naftacrackere. Hvis du har begge typer crackere, som oss, så har du god grunn til å være fornøyd.»***

INEOS, som benytter etangass i sine crackere i Norge og i Grangemouth, sa at det fremdeles var billigere å importere gass fra USA enn å kjøpe den i Europa.

«Det andre problemet er at vi ikke kan få tak i gass i Europa», sier Tom. ***«Våre crackere i Grangemouth har vært i drift ved 40 % kapasitet de siste tre årene, fordi vi ikke har hatt etan. Det er i ferd med å gå tomt for etan i Nordsjøen. Så valget er svært enkelt. Du må enten drive en cracker, eller ikke.»***

> ***« Det var mye skepsis i bransjen, med folk som sa det ikke kunne gjøres. Men vi var optimistiske, og vi har et godt samarbeid med INEOS. De har gjort alt de sa de skulle gjøre, og mer til. Det har vært et ekte globalt samarbeid.»***
>
> ***Chad Stephens, øverste visekonsernsjef for bedriftsutvikling ved Range Resources***

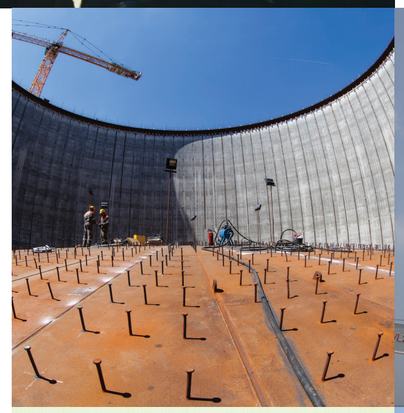

DEN SOM VÅGER, VINNER

SLIK OVERVANT INEOS KRITIKERNE SOM ANSÅ VISJONEN SOM FANTASI

> ***« INEOS er virkelig i føringen på alle punkter i olefinverdikjeden. De har sikret og samarbeidet med bedrifter som tilbyr oppstrømsressurser, rørledninger og terminal infrastruktur, og Evergas, for rørledningen på havbunnen – det er helt fantastisk. INEOS har virkelig vært visjonære innen alle disse aspektene.»***
>
> ***Steffen Jacobsen, administrerende direktør ved Evergas***

> ***« En av de underliggende faktorene for suksess i dette prosjektet, er at Wärtsilä og INEOS virkelig deler de samme verdiene. Begge selskapene er både nyskapende og banebrytende.»***
>
> ***Timo Koponen, visekonsernsjef, Flow and Gas Solutions, Wärtsilä Marine Solutions***

Verden sa det ikke var gjennomførbart. Verden kjenner verken INEOS eller deres samarbeidspartnere

VERDEN har nettopp vært vitne til et utrolig viktig øyeblikk i historien om petrokjemikalier.

Forsendelsene av flytende etan, som i mars endelig la til kai i Rafnes, vil puste liv i INEOS' europeiske virksomheter.

Men glem årene, de mange millioner arbeidstimer og 5000 bygningsarbeidere det tok å bygge de to første «Dragon-skipene» for å transportere denne verdifulle lasten. For disse skipene er bare en del av denne utrolig inspirerende historien, som er global i skala og imponerende i sin visjon.

Det er også en historie som mange på begge sider av Atlanterhavet hadde avvist som ren fantasi.

«Det hadde ikke blitt gjort før, og mange sa at det ikke ville være gjennomførbart», sier Chad Stephens,

øverste visekonsernsjef for bedriftsutvikling ved Range Resources, som leverer INEOS den gassen de ønsker.

Ankomsten av disse verdensledende fartøyene, som er produsert i Kina, bebuder en ny æra innen transport av etangass.

«Det er ikke ofte man er vitne til revolusjonerende øyeblikk i vår bransje, men dette er ett av dem», uttaler Peter Clarkson, leder for investorrelasjoner i INEOS.

Forskjellen denne konkurransedyktig prisede etangassen vil utgjøre for INEOS' europeiske petrokjemiske virksomhet, er slående – både hva angår energi og råmaterialer. INEOS vil bruke den som råstoff i sine anlegg hvor de omgjør den til etylen, et av verdens viktigste petrokjemikalier.

«Transport av amerikansk etangass til Europa vil sikre petrokjemianleggene i Europa, i mange år fremover», sier John McNally, administrerende direktør ved INEOS Olefins & Polymers i Storbritannia.

Historien begynte egentlig for seks år siden, da INEOS våget å tenke det utenkelige. I 2010 led Europa under ettervirkningene fra finanskrisen. Energiprisene var høyere enn noensinne, og Nordsjøens gassreserver minket. I USA var en revolusjon underveis. Skifergass hadde ført til lave energi- og råvarepriser, og hadde revitalisert industrien. Men USA hadde et problem. De hadde så mye etan at de ikke visste hva de skulle gjøre med den. En plan ble unnfanget ved INEOS' kontorer i Rolle i Sveits, om å opprette en virtuell, transatlantisk rørledning, og bringe den sårt tiltrengte gassen for å sikre fremtiden for sine europeiske crackere.

Men hvordan skulle INEOS få det til?

Ingen hadde noensinne forsøkt noe i samme skala. Det fantes ingen måte å frakte gass fra skiferbrønner i sydvestlige Pennsylvania til Philadelphia på østkysten av USA – over 480 km unna på.

Det fantes ingen eksportanlegg i USA, og ingen hadde noen gang prøvd å frakte etangass i slike store mengder.

Det spilte ingen rolle for INEOS' styreleder, Jim Ratcliffe.

«Folk sa vi ikke kunne gjøre det», forteller han. ***«Men hos INEOS har vi alltid ment at alt er mulig.»***

Mens INEOS fortsatte med sine ambisiøse planer og nedsatte et team med internasjonale partnere fra tre kontinenter, satt andre og ventet.

«Teknologien fantes ikke så vi måtte skape den», sier Andy Currie, styremedlem ved INEOS.

David Thompson, daglig leder i INEOS Trading and Shipping, ble mannen som fikk i oppdrag å føre tilsyn med prosjekt.

«Det har ganske enkelt vært et av de største byggeprosjektene i verden», uttaler han. ***«Vi er pionerer på dette feltet. Vi har vært involvert i rørledningene, fraksjoneringen, terminalene, infrastrukturen og skipene. Vi har vært nødt til å gjøre alt.»***

Den dristige, banebrytende planen er nå en realitet.

For å få det til inngikk INEOS 15-årige avtaler med etanleverandører, inkludert Range Resources om å levere gassen, MarkWest om å behandle gassen, og Sunoco om å legge hundrevis av kilometer med rør til Marcus Hook Industrial Complex, hvor gassen vil bli kjølt ned til -95 °C, før den fraktes til Norge og, senere i år, til Grangemouth i Skottland.

Det var ingen tvil hos de involverte aktørene. Dette var ikke noe problem. Dette var en mulighet. En mulighet til å sikre fremtiden for bedrifter i Europa, og samtidig puste nytt liv i tidligere blomstrende lokalsamfunn i Amerika.

I Amerika begynte arbeidet med å konvertere en rørledning som tidligere ble brukt for oljeprodukter, til å frakte etan det meste av veien fra Marcellus Shale til Marcus Hook, et olje- og gassraffineri som ble lukket i 2011.

Sunoco, som fortsatt eide det gamle raffineriet, pumpet inn milliarder av dollar for å endre det til et førsteklasses senter for kjemisk produksjon, gasslagring og

distribusjon, for å gjøre det mulig å laste INEOS' flåte av «Dragon-skip.» Andre steder ble 80 km med nye rør lagt ned, og en ny pumpestasjon ble installert.

Over i Europa inngikk INEOS et samarbeid med den danske shippinggiganten Evergas for å utvikle skip i egnet for en slik kjempeoppgave.

«Det var en enorm oppgave, men Evergas forsto, kanskje bedre enn noen andre, hva det ville kreve å transportere så store mengder etan som INEOS trenger, over slike avstander», sier Chad.

Evergas gjorde virkelig det.

«Det fantes fartøyer i stand til å frakte etan», sier administrerende direktør, Steffen Jacobsen. ***«Men Evergas utviklet, sammen med sine mange interessenter, de største og mest sofistikerte tankskipene for etan til dags dato. Det er den ambisiøse visjonen fra INEOS og Evergas som har gjort dette fraktprosjektet mulig.»***

I Hamburg i Tyskland arbeidet HSVA på et optimalisert skrog for å oppfylle spesielle krav involvert ved transport av etan, og Wärtsilä i Finland utviklet motorer som kan drives utelukkende på etan, som ikke bare gir mer rom for last, men også reduserer skadelige utslipp.

Da plantegningene var ferdige, fikk Sinopacific Offshore and Engineering, en av verdens største skipsbyggere, ansvaret for den siste brikken i puslespillet. De måtte bygge skipene.

Da arbeidet ble startet i Kina, startet TGE Gas Engineering, en av verdens ledende leverandører innen engineering og prosjektledelse for gasslagring, å bygge en lagertank for etan og infrastruktur ved INEOS' anlegg på Rafnes, for å klargjøre anlegget for import av etan fra de nordamerikanske skifergassfeltene.

Arbeidet med konstruksjon av nye frakt- og lagringsfasiliteter for å håndtere import av etan ved INEOS' fabrikk i Grangemouth startet også.

For de ansatte ved Grangemouth, som i flere måneder hadde levd i uvisshet, var den opprømte stemningen til å ta og føle på. Kun måneder tidligere hadde det tapstyngede petrokjemiske anlegget vært truet av nedleggelse under en bitter arbeidskonflikt, hvor de ansatte i utgangspunktet hadde avslått selskapets overlevelsesplan.

De ble til slutt enige, noe som banet vei for store investeringer og en lånegaranti på 230 millioner£ fra den britiske regjeringen. Det betydde at INEOS kunne oppdrive de nødvendige midlene for å bygge en av de største etanlagringstankene i Europa. Når den står ferdig, vil etylencrackeren kunne doble produksjonen.

Det har vært en gigantisk oppgave. Men der Jim sto på broen på det første «Dragon»-skipet, så treffende kalt «INEOS Ingenuity», kunne han ikke skjule sin glede.

«Det er herlig når en plan gjennomføres», sier han. ***«Og det gjør deg svært stolt å ha utrettet noe som ingen har gjort før.»***

EN VERDENSNYHET FRA **INEOS**

SLIK HAR INEOS OG DERES PARTNERE SKAPT NOE VERDEN ALDRI FØR HAR SETT

Hva gjør du når du ønsker det beste? Du henvender deg til de beste

Nord-Atlanteren er ikke et sted for reddharer. Det er et potensielt skadelige miljø for ethvert skip, for ikke å snakke om skip som frakter flytende etan.

INEOS visste dette. Det var derfor de henvendte seg til Evergas, en verdensleder innen gasstransport.

Instruksjonene fra INEOS var enkle nok. De trengte et skip i stand til å frakte store mengder flytende etangass ved -90 °C over 1600 km med dypt og kaldt hav, med isfjell og tett tåke, bølger opp til 15 meters høyde og kraftige stormer. Og det måtte gjøres mer effektivt enn noen har gjort det tidligere.

Svaret var alt annet enn enkelt. Men resultatet var det største, mest fleksible, miljømessig bærekraftige multigasstankskipet som noensinne er produsert.

«Det finnes ikke andre fartøy som dette i verden», uttaler Hans Weverbergh, driftssjef ved

det danske shippingselskapet Evergas**. «*Det fantes ingen skip med trykksatte tanker som kunne frakte en slik mengde med etan. Dette var noe ingen hadde gjort før.*»**

Flytende naturgass har vært fraktet over hele verden i flere tiår. Etan er dog en annen sak. Det har kun vært fraktet i mindre tankskip, over kortere ruter. Det trengs mye større skip for å krysse Atlanterhavet. Andre selskaper mente at det ganske enkelt ikke var mulig. Men INEOS så muligheten, og hadde visjonen til å realisere den.

«Disse fartøyene er helt unike», forteller Steffen Jacobsen, administrerende direktør i Evergas, som har jobbet i bransjen i 35 år. ***«Ingen har prøvd å frakte etan i slike mengder over slike avstander før. For å gjøre det har vi vært nødt til å finne på helt nye måter å gjøre ting på.»***

INEOS ønsket at «Dragon»-skipene skulle kunne drives av lasten.

Det var med dette i tankene de henvendte seg til det finske selskapet Wärtsilä, som satte en ny standard innen drivstoff-feksibilitet. De utviklet motorer med dobbelt drivstoffsystem, som var i stand til sømløs veksling mellom flytende naturgass, etan, lett fyringsolje eller tung fyringsolje, uten å redusere effekten.

«Det var et teknologisk gjennombrudd», sier Timo Koponen, visekonsernsjef, Flow and Gas Solutions, Wärtsilä Marine Solutions.

Hvis INEOS' motorer kjøres på etan, vil det ikke bare være mer plass til last, men fartøyet vil produsere 25 % mindre CO_2, 99 % mindre svoveldioksid, og oppfylle nivå III i forskriftene til den internasjonale sjøfartsorganisasjonen.

Hvert skip er også utstyrt med to motorer for å sikre at lasten kommer frem uansett.

Skipene er de største som noensinne er utviklet i sitt slag. Kort sagt er hvert skip like langt som to fotballbaner, og hvis man fjerner lastetankene, vil det være plass til 5750 biler av typen Mini Cooper.

Tankene er plassert i skroget på fartøyene, og hver av dem rommer nok flytende etan til å fylle elleve svømmebassenger.

HSVA, den tyske skrogkonstruksjonspesialisten som fikk i oppgave å maksimere de store tankskipenes effektivitet, testet skalamodeller av skipene i realistiske omgivelser.

De to første skipene ble bygget i en tørrdokk i Qidong, i nærheten av Shanghai, ved Sinopacific Offshore and Engineering, en av verdens største skipsbyggere.

«SOE er et av svært få selskaper med ferdighetene og fasilitetene til å ta på seg byggingen av disse svært komplekse skipene», sier Simon Liang, administrerende direktør og styreleder.

«Da jeg så de to første skipene stå snute mot snute i dokken, tenkte jeg, 'disse folka vet virkelig hva de driver med'», forteller Chad Stephens, øverste visekonsernsjef for bedriftsutvikling ved Range Resources, som ble invitert til å overvære skipsdåpen.

Det var et stort øyeblikk for Evergas også. ***«Jeg var stå stolt av alle involverte, både internt og eksternt – og alle som hadde bidratt til å utvikle og bygge skipene»***, sier Steffen.

Skipsdåpen markerte enda en milepæl i INEOS' globale prosjekt til 2 milliarder $ for å frakte skifergass fra USA til produksjonsanleggene i Norge og Skottland.

INEOS er det første selskapet i verden til å satse på å frakte etan vunnet ut av skifergass fra Amerika, hvor gassen har ført til en produksjonsrenessanse.

« Ingen har prøvd å frakte etan i slike mengder over slike avstander før. Disse fartøyene er virkelig unike.»

Steffen Jacobsen, administrerende direktør i Evergas

GAVEN SOM GIR OG GIR

AMERIKA FORTSETTER Å DRA NYTTE AV SKIFERGASSREVOLUSJONEN

« Den amerikanske kjemiske industriens renessanse er i ferd med å komme i gang.»

Kevin Swift, sjefsøkonom i American Chemistry Council

Skiferrevolusjonen har blitt beskrevet som den mest bemerkelsesverdige energisuksessen i Amerikas historie – muligens i verdenshistorien. Når man ser over Atlanterhavet, mot den amerikanske kysten, er det enkelt å forstå at

INGEN kunne forutse hvordan én persons iherdighet skulle endre historien.

Men ringvirkningene av arbeidet til ingeniøren Nick Steinsberger ved Barnett-skifergassfeltet – hvor han for 20 år siden oppdaget den perfekte væskeblandingen for å trekke ut gass fra skifer tre kilometer under jordens overflate – merkes fremdeles den dag i dag. Og ikke bare i Amerika, men over hele verden.

«Jeg føler egentlig ikke at det var på grunn av meg, og i utgangspunktet trodde jeg ikke at dette ville skje», sier han til INCH magazine fra kontoret sitt i Fort Worth i Texas. ***«På det tidspunktet prøvde jeg bare å få noe til å fungere. Men over tid har jeg innsett viktigheten av det vi oppnådde, og det er fint å ha bidratt til å gi verden så mye billig gass.»***

Denne revolusjonen – beskrevet som den mest bemerkelsesverdige energisuksessen i amerikansk historie – skapte enorme fordeler i USA. For den petrokjemiske industrien, en av verdens største gassforbrukere. For industrien, som har gjennomgått en renessanse. For lokalsamfunnene som ble hardest rammet av finanskrisen. Og kanskje mest overraskende – for miljøet.

For 20 år siden var det 250 brønner som lette etter skifergass og olje ved Barnett-gassfeltet. I dag er det mer enn 200 000.

For amerikanernes petrokjemiske industri har oppdagelsen av disse store, uutnyttede reservene av skifergass vært fantastisk.

«Investeringer knyttet til skifergass i den kjemiske industrien i USA, har nå toppet 158 milliarder $ », uttaler Cal Dooley, president og administrerende direktør i American Chemistry Council.

Per januar i år hadde 262 prosjekter, inkludert nye fabrikker, utvidelser og prosessendringer for økt kapasitet, blitt annonsert.

Den petrokjemiske industrien trenger naturgass for å varme opp og forsyne produksjonsanleggene. Men gassen er ikke bare et brennstoff. Den er også en råvare som brukes i produksjonen av tusenvis av essensielle produkter som vi alle bruker til daglig. Uten den ville det ikke ha funnes plast, bildeler, emballasje, medisinsk forbruksmateriell, dekk, glass, klær eller iPad-skjermer.

«Det blir ofte glemt i heftige diskusjoner om fordelene ved å fortsette å bruke gass», sier Greet Van Eetvelde, sjef for Energy and Innovation Policy hos INEOS. ***«Mange komponenter i fornybar energi, for eksempel vindmølleblader og smøremidlene i girkassene deres, kan heller ikke fremstilles uten gass og olje.»***

Og skifergassen gjør det mye billigere å gjøre det.

«Den amerikanske kjemiske industriens renessanse har bare så vidt startet», skrev Kevin Swift, sjefsøkonom i American Chemistry Council, i handelkonsernets årsrapport for 2015, Chemical Industry Situation and Outlook. ***«Grunnprinsippene er sterke. Viktige sluttbrukermarkeder innenlands har vokst, forbruket har økt, jobbmarkedet har begynt å stabilisere seg, og husholdninger nyter godt av ekstra besparelser fra lavere energikostnader.»***

Kevin Swift, sjefsøkonom i American Chemistry Council

Og INEOS, som har 17 produksjonsanlegg i USA, nyter godt av det.

Senere i år forventes det at INEOS og Sasols nye anlegg ved INEOS Battleground Manufacturing Complex i LaPorte i Texas skal begynne å være lønnsomt.

Anlegget, som er et 50/50 joint venture, vil kunne produsere 470 000 tonn polyetylen med høy tetthet i året for det amerikanske markedet. Anlegget forventes å vokse, så INEOS er også klar til å ferdigbehandle planer for å investere i et mer drivstoffeffektivt kombinert varme- og energisystem som også vil bidra til å redusere CO_2-utslipp.

I desember publiserte The Boston Consulting Group en rapport, Made In America, Again.

«Antallet selskaper som aktivt flytter produksjonen tilbake til USA, fortsetter å øke», sa en talsmann. ***«Faktisk har USA passert Kina som det mest sannsynlige stedet for ny produksjonskapasitet.»***

En del av årsaken er lavere energikostnader, drevet av skifer, kombinert med stigende lønninger i Kina.

Apple, verdens største teknologiselskap, oppga disse grunnene til at selskapet avgjorde å produsere Mac Pro-datamaskinen – beskrevet som den kraftigste Mac som noensinne er produsert – i Texas.

Alt er så annerledes enn for ti år siden da USA var blant de dyreste stedene i verden for plastprodusenter.

«I dag er Amerika én av de mest attraktive stedene i verden å investere i plastproduksjon», sa Steve Russell, ACCs visepresident for plast, i fjor. ***«Selv etter nylige nedganger i oljepriser, har nasjonen vår en avgjørende fordel.»***

Amerika ønsker nå å dra fordel av alle disse investeringene og selge til verden, et trekk beskrevet av Cal Dooley i fjor som «den sikreste veien til en sterkere økonomi og nye arbeidsplasser.»

Global rådgiver Nexant spår en dramatisk vekst i USAs kjemiske eksport i løpet av de neste 15 årene.

I Nexants Fuelling Export Growth-rapport for 2015 ble det foreslått salg på 123 milliarder $ innen 2030 – mer enn det dobbelte av det kjemiske produsenter eksporterte i 2014.

Men det er også en økende etterspørsel blant amerikanere for produkter «Produsert i USA.»

En som forstår det, er Harry Moser, en veteran i produksjonsindustrien og tidligere president i maskinverktøyprodusenten GF AgieCharmilles, som i 2010 grunnla Reshoring Initiative for å hjelpe selskaper å revurdere om de vil komme tilbake til USA eller ikke.

«Jeg hadde sett med forferdelse at stadig flere jobber i USA forsvant, først til Japan, deretter Mexico, Taiwan, Korea og til slutt Kina», sier han. ***«Innvirkningen på den amerikanske økonomien var forferdelig med tap av millioner av industriarbeidsplasser. USA pleide å være verdens industrielle kraftsenter, og jeg hadde opplevd denne storhetstiden da jeg vokste opp.»***

Siden han grunnla Reshoring Initiative har ca. 1000 selskaper kommet hjem, og de har brakt med seg nesten 100 000 jobber.

«Jeg er henrykt over responsen fra nasjonen og fra mange selskaper», sier han. ***«Men mange selskaper er dessverre fortsatt fanget i modusen 'kjøp til den billigste prisen' i stedet for å vurdere den totale kostnaden. Det vil ta flere tiår å overvinne MBA-mentaliteten.»***

Apples beslutning om å produsere Mac Pro i Amerika ble også en del av administrerende direktør Tim Cooks «Produsert i USA»-fremstøt verdt 100 millioner $. ***«Vi vil ikke bare sette sammen Mac Pro her»***, sier han. ***«Vi vil gjøre alt her. Dette er svært viktig.»***

I januar i år kunngjorde Amerikas eldste hattemaker, Bollman, at de flytter 41 jobber tilbake fra Kina til fabrikken sin i Adamstown i Pennsylvania i USA. Selskapet hadde lansert en appell i november for å få hjelp fra offentligheten til å samle inn 100 000 $ for å importere 80 strikkemaskiner, bygd i 1938, som vever stoffet til den berømte Kangol 504. Offentligheten tok av seg hatten for selskapets holdning – og svarte.

«Det å flytte virksomheten er den raskeste og mest effektive måten å styrke den amerikanske økonomien på, fordi den viser at produksjon har gode framtidsutsikter», sier Harry. ***«Og uten produksjon blir et land gradvis fattigere.»***

Men det er ikke bare industrien som har dratt fordel av rimelig råmaterialer og energipriser.

Skifergass har gjenopplivet lokalsamfunn, inkludert noen av dem som var hardest rammet av finanskrisen.

Associated Petroleum Industries of Pennsylvania sa at utvikling av naturgass hadde gitt hundretusener av jobber i Pennsylvania, bidratt med 34,7 milliarder $ årlig til delstatens økonomi og økt fortjenesten i mer enn 1300 virksomheter i alle størrelser oppover og nedover på energiforsyningskjeden.

«Sikker, ansvarlig utvikling av naturgass har vært bra for delstatens økonomi, bra for lokale økonomier og bra for alle som bor i Pennsylvania», sier administrerende direktør Stephanie Catarino Wissman. ***«Og slik vil vi at det skal fortsette å være.»***

I Marcus Hook, stedet til et tidligere råoljeraffineri som ble stengt i 2011 med tap av 500 jobber, er det nå en reell følelse av spenning.

Det tidligere raffineriet, som hadde produsert bensin, diesel og parafin i 109 år, blir forvandlet til et stort senter for behandling og frakt av flytende naturgass takket være dets forbindelser med skiferindustrien i Marcellus.

«Mens Marcus Hook-raffineriet gikk «på tomgang» var det en vanskelig tid for bydelen Marcus Hook, for Sunoco-familien og for hele regionen», sier Hank Alexander, visepresident, forretningsutvikling av Sunoco Logistics Partners LP. ***«Men nå er det liv i byen igjen, fra restauranter i sentrum til lokale entreprenørtjenester. Og noen av arbeiderne som mistet jobben i 2011, jobber nå på anlegget igjen.»***

Sunoco Logistics hadde kjøpt det gamle raffineriet i 2013, med intensjon om å knytte det til Marcellus-skiferen, som nå produserer nesten 20 % av Amerikas naturgass, sammenlignet med ingenting for 10 år siden.

Ledelsen mente at den eksisterende infrastrukturen for skip, tog, lastebiler og rørledninger plasserte den som et midtpunkt for flytende naturgasser.

«Vi ønsket å utvikle industrivirksomhet som ville skaffe jobber og bidra til å gjenopplive industrien i regionen», sier Hank. ***«Skifergassoppsvingen hadde gitt liv igjen til byer som Marcus Hook.»***

Mario Giambrone eier Italianos restaurant i Marcus Hook. ***«Du kan snakke om det slik du vil i form av antall bagetter og pizzaer, men dette er en gudegave for denne byen og bedriften min»***, fortalte han til Pennsylvania Manufacturers' Association.

David Taylor er administrerende direktør i foreningen, som er talerør for industrien i Pennsylvania. ***«Energisektoren har nesten på egen hånd holdt Pennsylvanias økonomi i gang under konjunkturnedgangen og i løpet av de siste årene»***, sier han.

Utvikling av energi fra Marcellus-skiferen har også gjort nærliggende Williamsport til den sjuende raskest voksende byregionen i Amerika.

Dr. Vince Matteo, president og administrerende direktør for Williamsport Lycoming Chamber of Commerce og Industrial Properties Corporation, sa at de aller fleste menneskene lokalt hadde vært åpne for skifergassoppsvingen.

«Det endret alt for oss», sier han. ***«Jeg hadde aldri opplevd noe lignende. På et tidspunkt flyttet mer enn 85 virksomheter til fylket, noe som førte til åpningen av utallige restauranter og fire nye hoteller.»***

I mellomtiden ble Williston, en søvnig by i North Dakota, plutselig den raskest voksende småbyen i Amerika på grunn av oljeoppsvingen, igjen med nye restauranter, nye butikker og nye ansikter.

Lokalsamfunn dro også fordel av de uventede inntektskildene fra selskaper som boret etter skifergass, noe som gjorde det mulig for dem å gjøre forbedringer som ellers kanskje ikke hadde vært mulig.

«Denne finansieringskilden har gitt oss et voldsomt oppsving», forteller Lisa Cessna, administrerende direktør i den lokale planleggingskommiteen i Washington fylke, rett utenfor Pittsburgh, til Associated Press. ***«Det har bidratt til å bygge fiskebrygger, lekeplasser og turstier.»***

Hun sier videre til Associated Press at det hadde vært klager om boresteder på offentlig eid land, men at sluttresultatet oppveide det negative.

«Du kan få det til å fungere», sier hun. ***«Det kommer ikke alltid til å være lett. Du kommer til å gjøre enkelte personer opprørt. Vi insisterte på et spesielt juridisk språk som gir oss kontroll over mange aspekter av boreprosessen. Vi godkjenner hver rørledning, brønnområde og tilkomstvei. et er arbeidskrevende, men det er verdt det. Den viktigste meldingen er å opprettholde full kontroll.»***

Men én av de største overraskelsene av alle har vært effekten av skifergass på luften vi puster. Amerikas CO_2-utslipp falt til det laveste nivået på 20 år i 2012.

Årsaken? Gass, som ble det foretrukne drivstoffet for å generere elektrisitet i stedet for kull som slipper ut dobbelt så mye CO_2.

Til tross for alle fordelene kjemper ikke alle – selv de i svært høye stillinger – for skifergass.

«***President Obamas sterke motvilje mot fossile brennstoffer hindrer ham i å anerkjenne den mest bemerkelsesverdige suksesshistorien for energi i amerikansk historie, kanskje i hele verdens historie»***, sier Dr. Mark Perry, en akademiker ved American Enterprise Institute og professor i økonomi ved University of Michigan. ***«Men vi trenger en president som vil anerkjenne det.»***

Dr. Perry sier skiferolje har: Betydelig redusert Amerikas avhengighet av utenlandsk olje og petroleum fra ofte ustabile deler av verden.

Hjulpet med å redusere bensinpriser og forhindret den kraftige lavkonjunkturen fra å bli enda verre og vare mye lenger.

«Innenlands energiproduksjon skaper jobber i USA og genererer inntekter for jordeiere samt skatteinntekter for regjeringer, delstater, lokalt og føderalt», sier han. ***«Og fallet i amerikanske gasspriser til det laveste på sju år vil gi amerikanske forbrukere mer enn 100 milliarder $ i lavere energikostnader i år.»***

DET **ULTIMATE** SPØRSMÅLET

DEN KJEMISKE INDUSTRIENS UTFORDRING ER Å INFORMERE FOLK

Ingen bør noen gang undervurdere viktigheten av hva den kjemiske industrien er for produksjon. For uten den ene ville ikke den andre ha eksistert

Til å være ateist har professor Peter Atkins stor tro.

Men hans tro ligger ikke på Gud, men på den kjemiske industrien. Og på det viktige bidraget den kan gi til dagens og morgendagens verden.

«Uten den kjemiske industrien ville verden manglet farge», sier han. ***«Vi ville bodd som i steinalderen, vært underernært, kledd i skinn, uten de mange innretningene som forenkler livene våre og underholder oss. Livene våre ville vært korte og smertefulle.»***

Den pensjonerte kjemiprofessoren fra universitetet i Oxford i Storbritannia sier kjemi er enormt viktig for oss alle. Problemet er at kjemi ofte er misforstått.

«De fleste vet absolutt ingenting om hvordan produktene de bruker hver dag, lages», sier Lawrence D. Sloan, president og administrerende direktør, Society of Chemical Manufacturers and Affiliates. ***«Og etter å ha vært en del av den kjemiske industrien hele mitt yrkesaktive liv, er det svært frustrerende.»***

Den petrokjemiske industrien omdanner råmaterialer som vann, olje, naturgass, luft, metaller og mineraler til mer verdifulle produkter som produsenter deretter bruker til å lage – hovedsakelig – alle produktene vi ønsker oss, trenger og bruker hver dag. For å sette det i kontekst: Over 96 % av alt som lages i verden, er basert på kjemikalier. Men en del av problemet for den kjemiske industrien er at det offentlige ikke ser på den som en av de viktigste industriene i verden – og det er en oppfatning vi må endre.

«Hvordan det kan endres, forblir det ultimate spørsmålet», sier Lawrence. ***«Organisasjonen vår, og andre som den, har en stor PR-utfordring mht. jevnlig å utdanne våre valgte tjenestemenn til talspersoner slik at de forstår den viktige innvirkningen industrien vår har på samfunnet. Dette fordi ikke én industri bidrar så mye som vi gjør til den moderne verden.»***

Han beskrev den kjemiske industrien som den «ukjente helten».

«Altfor mange føler at industrien ikke tar noe ansvar for helsen og velferden til de ansatte eller for miljøet», sier han. ***«Men det er feil å tenke at industrien ønsker å påføre skade på seg selv bare for å prøve å øke marginene med et trinnvis prosentpoeng eller to.»***

Ved den årlige middagen til Chemical Industries Association fortalte INEOS' kommunikasjonsdirektør, Tom Crotty, deltakerne: ***«Hvis myndighetene virkelig er oppsatt på å skape en revitalisering av produksjonen, må de forstå at en blomstrende kjemisk industri er avgjørende.»***

For det er den kjemiske industriens produkter og teknologier som brukes til å lage alt fra maling til plast, tekstiler til teknologi og legemidler til mobiltelefoner.

Men som en energiintensiv industri trenger den tilgang til konkurransedyktig prisede energiforsyninger hvis den skal overleve. Dette er ikke et problem i Amerika, som for øyeblikket drar nytte av en industrirenessanse takket være de mange forsyningene av rimelig skifergass, noe som har drevet ned kostnadene på råvarene som produsenter trenger.

Men det er for Europa at energikostnadene spinner ut av kontroll, noe som gjør at produsenter strever med å konkurrere i globale markeder.

Tom, som er også president for CIA, sa at Storbritannia raskt trengte å ta hånd om energifundamentet hvis de ville ha en blomstrende britisk kjemisk industri.

Under en ny undersøkelse av Storbritannias glass- og fasadeindustri av Pilkingtons UK, dukket de økende materialkostnadene – på grunn av energikostnadene – opp som den «største hindringen» businessen står overfor. Og det var, sa de, deres største utfordring i løpet av de neste to årene.

Viktigheten av den kjemiske industrien, som leverer råvarer til produsenter, kan derfor ikke undervurderes. De to er uløselig knyttet sammen. Og det er svært ofte der innovasjon starter.

«Folk tar for gitt de utrolige vitenskapelige oppdagelsene den spesialiserte kjemiske industrien fortsetter å skape for å hjelpe å lage elektronikken, de livreddende legemidlene og de smarte energihjemmene vi har begynt å like og være avhengige av», sier Lawrence.

INEOS, som ansetter 17 000 personer på 65 anlegg i 16 land, er stolt over hva konsernet bidrar med for å gjøre menneskers liv enklere og mer komfortabelt.

Selskapet lager så varierte produkter som:

løsemidler som brukes i produksjonen av insulin og antibiotika

effektive biodrivstoff for å forbedre bærekraften for moderne transport

klor for å rense drikkevann

syntetiske oljer som bidrar til å redusere CO_2-utslipp

moderne, sterk, men lett plast til å emballere, beskytte og bevare mat og drikke

materialer for å isolere hus, kontorer, elektriske- og telekommunikasjonskabler

produkter som har hjulpet bilprodusenter å gjøre biler sterkere, lettere og mer drivstoffeffektive, som igjen har bidratt til å redusere CO_2-utslipp.

Listen fortsetter – og det samme gjør arbeidet bak kulissene for å søke innovative løsninger for samfunnets mange utfordringer i dag.

«Kjemiske produkter og teknologier brukes i nesten alle områder i verdensøkonomien», sier en talsmann for International Congress and Convention Association (ICCA), verdens stemme for den kjemiske industrien. ***«Og etter hvert som den globale økonomien vokser, vil etterspørselen etter produkter fra den kjemiske industrien øke. Denne veksten driver produktinnovasjon framover, og industrien lager nye produkter hvert år mens den streber etter å forbedre produksjonsprosessene og bruke ressursene mer effektivt.»***

I 2014 investerte American Chemistry 59 milliarder $ i forskning og utvikling, tilsvarende mer enn 185 $ per person i USA.

«Vi investerer mer for å være nyskapende enn elektronikk-, bil- og helseindustriene», sier Cal Dooley, administrerende direktør og president for American Chemistry Council.

«Kjemibusiness utmerker seg når det gjelder å kontinuerlig lansere nye, fantasirike og innovative ideer på markedet – og morgendagen vil ikke være annerledes.»

American Chemistry Council sier at hvis den kjemiske industrien skal fortsette med det banebrytende arbeidet, må USA også vedta en energistrategi som utnytter de nasjonale energiressursene, inkludert de enorme reservene med skifergass.

Det er et synspunkt som deles av Steve Elliott, administrerende direktør i CIA.

Han ønsker at Storbritannias kjemiske industri, verdt $50 milliarder $, skal utnytte energien under føttene sine fremfor å være avhengig av importert gass.

«Storbritannias egne skiferreserver vil bidra til sikrere gassforsyning og støtte jobber og vekst», sier han. ***«Uten dette anslås det at gassimporter når 75 % av behovene innen 2030. Britisk skifergass vil bidra til å holde hjulene i gang mens Storbritannia går over til en grønn økonomi.»***

Som en av verdens største industrier – i 2014 oversteg omsetningen 5,4 billioner $ – har den kjemiske industrien en inngående virkning på den verdenen vi lever i, og det vil den fortsette å ha i fremtiden ettersom samfunnet streber mot å skape en sunnere, tryggere og mer bærekraftig verden.

«Dessverre har ordet 'grønn' ulike betydninger for mennesker», sier Lawrence. ***«Noen mener kanskje at ingen kjemiske anlegg er 'grønne' av natur siden de håndterer kjemikalier, som de mener er feil.»***

Den kjemiske industrien vet at den må endre den alminnelige oppfatningen hvis den vil at man skal forstå hvor industrien passer inn i det moderne samfunnet.

«Sterke, konkurransedyktige kjemiske industrier underbygger alle store industrinasjoner i den utviklede verden fordi kjemikalier og materialer er den viktigste komponent som produksjon er byget på», sier Steve. ***«Uten sine prosesser og «byggesteinsprodukter» kunne ikke mesteparten av den resterende produksjon finne sted.»***

Han sa at selv om det er en energiintensiv industri, sparte produktene fra den mer enn dobbelt så mye energi som det tok å lage dem i løpet av sin levetid.

«Vi leverer den grønne fremtiden», sier han.

DÅRLIGE TIDER

INEOS' STYREFORMANN SNAKKER UT IDET BRITISK PRODUKSJON NÅR NY BUNNREKORD

Storbritannia var en gang verdens kraftsenter. Landet banet vei for internasjonal handel, etablerte handelsruter over hele verden og ledet den industrielle revolusjonen. I flere århundrer var det en av verdens største økonomier. Så hva gikk galt?

For en nasjon som lyste veien for industrialisering og masseproduksjon på 1700- og 1800-tallet, er sannheten vanskelig å bære.

For aller første gang falt Storbritannias produksjonsandel av den britiske økonomien til 9,4 % – det laveste nivået som er registrert.

For INEOS' grunnlegger og styreformann, Jim Ratcliffe, som vokste opp i det industrielle Nord-England, plager det ham sterkt.

«Vi ser at produksjonen i dette landet dør en sakte død», sier han. ***«Vi har mistet halvparten av produksjonen vår i løpet av en generasjon.»***

For 20 år siden, sier han, var den på nivå med Tyskland der produksjonen fortsatt er stabil.

«Denne seismiske endringen i Storbritannias produksjon kan virke som et mindre skjelv i tjeneste- og servicerike London, samt mange av de sørlige fylkene, men det er en katastrofe i sakte film i mange deler av Nord-England, Wales og Skottland», sier han.

I oktober i fjor la Redcar-stålverket i Teesside ned med tap av 2200 arbeidsplasser etter at Sahaviriya Steel Industries UK, anleggets thailandske eiere, gikk til avvikling. Arbeiderpartiets parlamentsmedlem Anna Turley beskrev det i avisen The Northern Echo som en «menneskelig og industriell tragedie».

«Stålproduksjon er ferdig i Teesside», sa en mann som hadde jobbet på anlegget i 30 år.

På 1970-tallet jobbet mer enn 200 000 personer i Storbritannias stålindustri. I dag er det rundt 30 000, men jobbene deres er ikke lenger trygge.

I januar ble det kunngjort at det skulle nedbemannes enda mer. Tata Steel bekreftet 750 tapte arbeidsplasser ved Port Talbot i Wales med hundrevis av andre i fare for å miste jobben ved anleggene i Scunthorpe, Trostre, Corby og Hartlepool. Skylden har blitt lagt på en flom av billige kinesiske importer – stålproduksjon er subsidiert i Kina – styrken på det britiske pund og høye energikostnader i Storbritannia.

Uansett hva grunnen er, er det en urovekkende trend.

«Hvis vi ønsker å stanse nedgangen i produksjon, eller til og med komme tilbake til vekst, må vi gi selskaper grunner til å investere i Storbritannia», sier Jim. ***«Vi trenger en konkurransedyktig priset energi, en kvalifisert arbeidsstyrke, attraktive avgifter og en regjering som ønsker at det skal skje.»***

Han sier at Storbritannia trenger det markedsføringspersoner kaller unike salgsargumenter.

«Tyskland har dem», sier han. ***«Landet har en svært dyktig arbeidsstyrke, det ligger midt i Europa og det har en fremstående produksjonsinfrastruktur og kompetente leverandører. Amerika har billig energi takket være skifergass, en dyktig arbeidsstyrke og verdens største marked. Kina har vekst, billig arbeidskraft og et enormt marked.»***

Det er ikke første gang Jim har snakket åpent om Storbritannias manglende evne til å selge seg selv til investorer.

For tre år siden varslet han om at Storbritannia ikke var et attraktivt sted for produksjonsvirksomhet. I et intervju med Alistair Osborn, The Daily Telegraphs næringslivsredaktør, henviste han til de høye energiprisene. Og det er lett å forstå, gitt at INEOS' Runcorn-anlegg, som leverer klor for behandling av 95 % av Storbritannias vann, forbruker like mye energi som byen Liverpool.

Han sa at Storbritannia måtte se på hva landet hadde å tilby, dersom det ønsket å forstå hvorfor det hadde falt så sørgelig langt bak resten av flokken.

«Det ville vært fint hvis det fantes et enkelt, bestemt svar, men det gjør det ikke», sier han. ***«For å opprettholde eller øke produksjonen trenger man en konstant strøm av investering etter hvert som både anleggene og produktene blir gamle. Nye anlegg og nye produkter trenger investering.»***

Storbritannia, sier han, trenger billig eller i det minste konkurransedyktig priset energi.

«Vi kan ikke tilby det for øyeblikket. Og siden Nordsjøen holder på å gå tom for gass, blir sannsynligvis posisjonen enda verre», sier han. ***«Men vi sitter på enorme skifergassforekomster som kan forandre alt.»***

På 1700-tallet bygde Storbritannia formuen sin på kullreserver som fantes i overflod og enkelt kunne utvinnes. Og dette startet den industrielle revolusjonen, mye med Storbritannia i førersetet.

Tilgang til billig energi er derimot ikke det eneste som bekymrer Storbritannias produksjonsindustri i dag.

Jim fremhever også behovet for en dyktig arbeidsstyrke.

«Vi pleide å ha førsteklasses lærlingeordninger, polytekniske og tekniske høyskoler», sier han. ***«Men regjeringen besluttet at alle ungdommer måtte ta akademisk eksamen.»***

Denne bekymringen deles av mange. En ny undersøkelse av britiske produsenter – publisert i Annual Manufacturing Report 2016 – viser at mangel på ferdigheter er deres største frykt.

«For å si det rett ut svikter utdanningssystemet vårt ungdommene våre og skaper dermed problemer for industrien», sier Callum Bentley, redaktør for The Manufacturer.

«Ingen forventer at en ungdom vil ha ferdighetene og erfaringen til en veteran, men dette handler om å være dårlig forberedt for arbeid og det har pågått i flere tiår», sier han. ***«Jo lenger det fortsetter, jo mer vil det svekke vår konkurranseevne. Hullet i forståelse mellom skoler og arbeidsplasser må fylles, av hensyn til produksjonsbasen vår og for våre ansatte.»***

Jim sier at det hadde vært «oppløftende» å høre snakk om et «Northern Powerhouse» – et statlig initiativ for å rette på den økonomiske ubalansen mellom nord og sør – og beskriver den gjeldende konservative regjeringen i Storbritannia som den mest positivt innstilte til produksjon på mange år.

Men, sier han, for faktisk å utgjøre en forskjell må Storbritannia få investorer.

«Investorer har råd til å være svært 'kresne' i dagens svært konkurransepregede verden», sier han.

«INEOS har valgt å investere mye av sin kapital i USA. Mange andre selskaper har valgt Det Fjerne Østen.»

Jim oppfordrer den britiske regjeringen til å tilby 100 % skattemessige avskrivninger for produksjonskapitalutgifter og en skattesats med ett siffer for produksjon.

«I dagens globaliserte verden blir investeringsbeslutninger alltid sammenlignet med og stilt opp mot alternative steder i utlandet. Storbritannia er for øyeblikket ikke et mål for produksjonsinvestering fordi det mangler unike salgsargumenter. Det trenger noen av de.»

Sent i fjor sa ResPublica, en uavhengig, upartisk tankesmie basert i Westminister, at en enorm økning i eksport var nødvendig for å gjenopplive britisk produksjon og flytte økonomien bort fra en «farlig avhengighet av serviceindustrien».

Direktør Petter Bond sa at utlendinger som kjøper britisk eiendom, hadde økt verdien av pundet, noe som gjør det vanskeligere for produsenter å eksportere.

«Den nylige kollapsen av den britiske stålindustrien har fremhevet det urovekkende faktum

at økonomien vår er for avhengig av tjenester og ekstern økonomi», sier han. ***«Vekst må komme fra produksjonssektoren, som har vært forsømt i lang tid, hvor eksporter har blitt rammet av det sterke pundet. Sterling har en viktig rolle å spille i å hjelpe eksporter, og vi må håndtere problemet med ugunstige valutakurser for britiske bedrifter.»***

En som er enig i dette, er Jim.

«En balansert økonomi må, til en viss grad, gjenspeile måten innbyggerne bruker pengene sine på. Hvis innbyggerne kjøper 'ting' med inntekten sin, må vi lage 'ting' i vår innenlandske økonomi. Gjør vi ikke det, må vi skaffe alle produserte varer fra utlandet og betale for dem i utenlandsk valuta.»

STORBRITANNIA MÅ INDUSTRIALISERES PÅ NYTT

En tidligere journalist i Financial Times sier at INEOS' styreformann Jim Ratcliffe hadde rett til å være bekymret for tilstanden til produksjon i Storbritannia.

Peter Marsh sier at både stålindustrien og den kjemiske industrien har stått overfor ekstreme problemer.

«Av-industrialisering – produksjonens minskende andel av Storbritannias økonomiske resultat – har gått langt nok», sier han. ***«Hvis vi vil ha en bærekraftig økonomisk vekst og høyere levestandarder, må Storbritannia industrialiseres på nytt.»***

Men Marsh, en tidligere produksjonsredaktør i FT, sier at selv om Storbritannia har tapt terreng, er landet fortsatt en stor produsent av nisjeprodukter, for eksempel spesialiserte analytiske instrumenter og varer det ikke ga mening i å importere.

«Det kan være alt fra matvarer til madrasser og byggematerialer», sier han.

I henhold til de siste tallene fra FN er Storbritannia den tiende største produsenten i verden, og lager rett under 2 % av verdens produserte varer – sammenlignet med 1895 da landet lagde 18 % av alle varer.

«Storbritannia er ikke like stort som det var, men for et land med én prosent av den globale befolkningen, tar det seg fortsatt vann over hodet», sier han. ***«Kina har kommet fra en beskjeden posisjon de siste 20 årene, og er nå ansvarlig for omtrent 20 % av de totale fabrikkproduserte varene. Men landet har også 20 % av verdens befolkning.»***

Marsh er nå en foreleser og forfatter av The New Industrial Revolution: Consumers Globalization and the End of Mass Production. Han har også nylig satt opp et nettsted for produksjon i Storbritannia. www.madeherenow.com

GIR LYS: INEOS ØNSKER Å AVLIVE MYTENE RUNDT SKIFERGASS

SELSKAPET HENVENDER SEG TIL LOKALBEFOLKNINGEN FOR Å SPRE BUDSKAPET E ITS MESSAGE

Storbritannia kan bli det første landet i Europa til å dra nytte av en blomstrende skifergassindustri. Men først må INEOS – selskapet med flere skifergasslisenser enn noen andre – vinne støtten til lokalsamfunnene som bor og jobber i nærheten av selskapets virksomheter

INEOS er nå ett av de største selskapene i Storbritannias skifergassindustri.

Men det vet at det er lett å bli det største.

Noe helt annet er det å være det beste og mest pålitelige.

Siden tilliten til store bedrifter, banker og politikere nå er på et rekordlavt nivå, har det aldri vært viktigere å vinne tilbake befolkningens respekt.

I april i fjor begynte INEOS Shale, som nå har statlige lisenser til å lete etter skifergass på fire millioner dekar i Storbritannia, oppgaven med å vise lokalsamfunnene at det har hederlige intensjoner.

«Vi vil drive med dette på lang sikt», sier administrerende direktør Gary Haywood. ***«Det handler ikke bare om å tjene penger. Vi ønsker å bidra til å lede en produksjonsrenessanse i Storbritannia og vi mener at en innenlandsk skifergassindustri kan gjøre det.»***

Selskapet har allerede begynt å snakke med lokalsamfunn i Skottland, der det har lisenser til å utforske tusenvis av dekar i nærheten av produksjonsanlegget i Grangemouth.

Men mens INEOS Shale venter på at Skottland skal heve det nåværende forbudet mot «fracking», har selskapet, i påvente av nærmere undersøkelser, flyttet sørover – til England – der det håper å kunne overbevise mennesker i Cheshire, Yorkshire, Derbyshire og East Midlands om fordelene ved en innenlandsk skifergassindustri.

«Vi forstår at folk i disse områdene er bekymret», sier Gary. ***«Og det er delvis fordi det er så mange myter om skifergassutvinning. Men vi vil vise at dette kan gjøres på en god og trygg måte, og vi ønsker å møte menneskene i områder der vi har lisenser.»***

Utstillinger blir arrangert for å gi lokale personer muligheten til å snakke direkte til INEOS – og stille eventuelle spørsmål – om hva selskapet planlegger å gjøre i nærheten av hjemmene deres.

INEOS Shale har også produsert en serie med filmer for å avlive bekymringer som folk kan ha. De vil bli vist på utstillingene, der eksperter vil forklare hva det betyr for lokalsamfunn som av INEOS har blitt lovet 6 % av skifergassinntektene, for å forbedre lokale fasiliteter.

Da INCH gikk i trykken, holdt INEOS på å planlegge grundige 2D- og 3D-studier av steinen i hvert fylke for å sjekke om gass er tilstede og tilgjengelig. Hvis resultatene fra dette ser lovende ut, vil INEOS søke om tillatelse til å bore 183 meter dype brønner for å ta 7,6 cm brede kjerneprøver av steinen, for å få tilgang til kvaliteten på og mengden av olje og gass i skiferen.

«Det er i realiteten som å fjerne kjernen fra et eple», sier Tom Pickering, driftsdirektør i INEOS Upstream. ***«Det er en forsiktig tilnærming, ledet av vitenskap, men det er viktig at vi gjør det korrekt.»***

Når INEOS har alle de detaljerte dataene selskapet trenger, blir det tatt en avgjørelse om hvorvidt det er økonomisk forsvarlig – og trygt – å «fracke» opp brønnen ved hjelp av 98 % vann, 1,5 % sand og 0,5 % tilsetningsstoffer, som vil forhindre oppsamling av kalk og sterilisere brønnen.

«Noen sier at 600 giftige kjemikalier brukes i «fracking», men det er bare ikke sant», sier Tom. ***«De fleste brønner krever mellom seks og tolv kjemikalier. Alle kjemikalier som brukes, må beskrives åpent i planleggingssøknader og tillatelser.»***

INEOS Shale vet at avgjørelsen om å fortsette med skifergassleting har satt selskapet på kollisjonskurs med miljøvernere som påstår at «fracking» er farlig, forårsaker jordskjelv, forgifter drikkevann og påvirker luften vi puster inn.

Men selskapet har aldri vært kjent for å vike fra en utfordrende situasjon, spesielt når det mener at det finnes en sterk økonomisk og miljømessig sak.

«En nasjonal, blomstrende skifergassindustri vil ikke bare revolusjonere produksjon i Storbritannia, men vil gi Storbritannia energisikkerhet for første gang på mange år og skape tusenvis av arbeidsplasser i områdene som har blitt hardest rammet», sier Gary. ***«Hvis vi kan gjøre det og berolige folk med at industrien kan drive uten langsiktig skade på miljøet eller levesettet deres, er det en vinn-vinn-situasjon for alle.»***

Professor Peter Styles, en av tre eksperter som i 2011 fikk i oppdrag av den britiske regjeringen

å skrive en uavhengig rapport etter at «fracking» foretatt av et annet selskap forårsaket ubetydelige skjelvinger i Lancashire, mener Storbritannias langsiktige fremtid avhenger av de enorme reservene med skifergass som er nedgravd dypt under bakken.

«Jeg tror ikke mennesker innser hvor ekstremt utsatt vi er i Storbritannia», sier han. ***«På nåværende tidspunkt skjer 80 % av britisk innenlandsk oppvarming og matlaging med gass, og vi importerer halvparten av den. Noe av den kommer fra Norge, som sannsynligvis er greit, men mye kommer fra Sibir, som ikke har vært den sikreste typen forsyning i løpet av årene.»***

I januar 2009 førte en tvist mellom Ukraina og Russland om naturgasspriser til at leveranser til flere europeiske land fullstendig ble stoppet.

«Vi hadde kun to dagers forsyning igjen», sier han. ***«Og når det skjer, blir selskaper som INOVYN i Runcorn, som er den tredje største brukeren av gass i Storbritannia, slått av for å beskytte innenlandske forsyninger.»***

Men INEOS bruker ikke bare gass til å varme og drive sine produksjonsanlegg. Gass er også en viktig råvare som brukes til å lage tusenvis av essensielle produkter som vi er avhengig av hver dag. Uten den ville det ikke finnes plast, legemidler, bygninger, biler, datamaskiner, klær eller iPad-skjermer.

«Dette blir ofte glemt når vi ser heftige diskusjoner om fordelene med å fortsette å bruke fossile brensler», sier Greet Van Eetvelde, INEOS-leder for Cleantech Initiatives. ***«Mange fornybare energikilder, for eksempel viktige komponenter i vindturbiner og solpaneler, kan ikke lages uten gass. Vi trenger fortsatt gass for å lage ting, selv om vi har byttet til en lavkarbonenergi.»***

INEOS Shale, som har flere lisenser enn noe annet selskap i Storbritannia, mener de fleste har et åpent sinn når det gjelder skifergassutvikling.

«Det er alt vi ønsker», sier Tom. ***«Vi er ikke selvgode. Vi forstår folks bekymringer, men mange av de tingene som folk har lest om skifergass, er ganske enkelt ikke sant. Vi er glade for å bli utfordret hvis noen mener vi tar feil. Forståelig nok ønsker de bare mer informasjon. Og det er det vi håper å gi dem på disse møtene.»***

Det vil være en anstrengende kamp siden grupper som er imot «fracking», har tatt over sosiale medier.

Men INEOS håper å kunne vise at den som roper høyest, ikke nødvendigvis er den mest kunnskapsrike.

HVORFOR INEOS ER DET RETTE SELSKAPET TIL Å UTVINNE SKIFERGASS I STORBRITANNIA

Få selskaper har så mye ekspertise som INEOS.

I tillegg til selskapets ekspertise over bakken, med å håndtere antennbare gasser på tvers av 65 produksjonsanlegg over hele verden, har det også ekspertise under bakken.

I november skaffet INEOS seg gassplattformer i Nordsjøen – og med dem, et team av boreeksperter som allerede leverer nok gass til å varme opp ett av ti hjem i Storbritannia.

INEOS sysselsetter også teamet som banet vei for utviklingen av skifergass i USA med mer enn 20 års erfaring i industrien.

Styreformann Jim Ratcliffe sier at han ikke kan forstå hvorfor det fremdeles er så vanskelig å overbevise mennesker om at skifergassutvinning er trygt.

«Det finnes så mye omfattende erfaring innenfor boring og «fracking» for skifer i Nord-Amerika at det skulle ha avlivet alle bekymringer og spøkelser», sier han. ***«I Amerika har de nå boret og «fracket» opp i overkant av én million brønner i løpet av de siste 10 årene og produsert en enorm mengde hydrokarboner.»***

Det ble gjort feil i starten av skifergassutvinningen i Amerika.

Defekt brønnkonstruksjon førte til vannkontaminasjon og at avløpsvann fra oppsprukne oljebrønner lå igjen i åpne groper uten belegg.

«Vi har studert alle disse tilfellene for å sikre at vi gjør ting annerledes», sier Tom Pickering, daglig leder i INEOS Shale.

Noen selskaper i USA hadde brukt kun ett lag stål i brønnen. INEOS skal bruke opptil fire lag med stål sementert i hverandre.

Andre selskaper hadde brukt gamle brønner om igjen. INEOS vil bare bruke nye brønner. Avløpsvannet ble etterlatt i åpne dammer.

INEOS' avløpsvann vil være omsluttet av tolags lagringstanker før det resirkuleres.

«Det er viktig å erkjenne at det har vært noen problemer, men at de fant sted i starten av skifergassutvinningen i Amerika, og vi bor ikke i Amerika», sier Tom. ***«Dette er Storbritannia, der vi har ett av de strengeste regelverkene i verden.»***

Royal Society og Royal Academy of Engineering har, etter å ha gjennomgått de tilgjengelige bevisene, konkludert at skifergass kan utvinnes trygt med passende regulering. Å utvinne skifergass er ikke risikofritt og må gjøres med forsiktighet, men risikoene er håndterbare og tilsvarer andre praksiser.

« Sikkerhet og effektivitet er ytterst viktig for oss.»

Doug Scott, leder for boring ved INEOS Breagh

EKSPERTISE KOMMER TIL OVERFLATEN

INEOS' NYESTE TEAM HAR UTVUNNET GASS VED HJELP AV «FRACKING» I MANGE ÅR

Offshore kan boring og utvinning av gass ved hjelp av «fracking» skje rolig og ubemerket. På land er det ikke like enkelt. Men teamet som arbeider for INEOS Breagh – INEOS' nye olje- og gassvirksomhet – er sikker på én ting. Hvis noen har erfaringen, ekspertisen og drivkraften som kreves for å bli Europas leder i denne nye og spennende skifergassindustrien, så er det INEOS

Det kan så være at INEOS Upstream er INEOS' nyeste virksomhet.

Men for menneskene som driver den nye energivirksomheten, er ikke «fracking» noe nytt. På land eller offshore.

På land jobber INEOS med tre amerikanere som banet veien for utviklingen av skifergass i USA, noe som har ført til en produksjonsrenessanse.

Offshore har de skaffet seg et team som har boret trygt og utvunnet naturgass ved hjelp av «fracking» i årevis.

Alle er sikre på at INEOS – med sin ekspertise over bakken med håndtering av antennbare gasser på tvers av 65 produksjonsanlegg – kan bli det første selskapet i Storbritannia som

Trygt kan utvinne de enorme reservene med skifergass som for øyeblikket er fanget i steiner tusenvis av meter under bakken – og ved å gjøre det, endre offentlighetens oppfatning.

«Vi tror vi kan tilføre noe unikt til den nye skifergassindustrien», sier Tom Pickering, INEOS Shales daglige leder som jobbet på en oljerigg i Nordsjøen i mange år.

Doug Scott er leder for boring ved INEOS Breagh, et datterselskap av INEOS Upstream.

«Vi har vært en av de mest aktive utnytterne av «fracking» i trange sandsteingassfelt i den sørlige delen av Nordsjøen gjennom de siste fire årene», sier han. ***«Vi har brukt teknikken for å få gassen ut raskere og for å få tilgang til gass som det tidligere var uøkonomisk å utvinne.»***

Skifergass er det samme som Nordsjøgass. Begge er naturgasser. Den eneste forskjellen er at Nordsjøgass utvinnes fra sandstein som ligger rundt 3 kilometer under havbunnen, og på land utvinner INEOS gassen fra skifer som ligger opptil 5 kilometer under bakken.

Frem til oktober jobbet Doug og teamet hans for DEA. Det endret seg da INEOS kjøpte det tyske firmaet for flere hundre millioner dollar, og med det, ansvaret for å sørge for gasstilførsel til 1 av 10 hjem over hele Storbritannia.

INEOS Breagh driver fire plattformer i den sørlige delen av Nordsjøen og har eierandeler i 16 letelisenser.

INEOS' beslutning om å kjøpe – når det virker som om alle andre selger – har blitt ansett som et banebrytende trekk i energisektoren.

Der hvor andre så opprørt vann – fremkalt av økte kostnader og stupende fortjeneste – så INEOS et hav av muligheter.

Denne muligheten til å skaffe en enorm mengde med ekspertise – og samtidig forbedre levetiden og effektiviteten til disse plattformene uten å kompromittere sikkerheten – var for god til å gå glipp av.

For å bidra til økt vekst setter INEOS sin lit til sitt nye team med geologer, geofysikere og brønnkonstruksjonseksperter som jobber for INEOS Breagh. Det nye teamet fungerer bra med INEOS-konsernet fordi de deler det samme ethos.

«Sikkerhet og effektivitet er ytterst viktig for oss», sier Doug. ***«Design- og planleggingsarbeidet vi gjorde før vi «fracket» vår aller første brønn, var avgjørende for arbeidets suksess og kan ikke overvurderes. Tiden du bruker på å få alt riktig, tjener du inn igjen under bruksfasen.»***

Han sier at planene – og beredskapsplaner avtalt i tilfelle noe går galt – sørger for at teamet kan håndtere de iboende usikkerhetene rundt boring og «fracking» av brønner.

«Som alltid i bruksfasen har sikkerhet førsteprioritet, i tilfelle den driftsmessige fremgangen kommer i konflikt med sikkerheten», sier han.

Doug sier at sikker og effektiv drift er avhengig av teamets kompetanse samt effektiv kommunikasjon mellom de som driver riggen, frackingfartøyet og plattformen.

«Det er viktig for å sikre at alle gjør det de skal gjøre til riktig tid», sier han.

INEOS Breagh-teamet har også for vane å se etter måter å arbeide mer effektivt på eller nye arbeidsmetoder.

Hos INEOS Breagh monterte de i hovedsak et filter i brønnen for å stoppe bulkproppmaterialet (primært sanden) fra å nå overflaten under gassproduksjon. Det betydde at den «frackede» brønnen kunne brukes 12 måneder før en alternativ teknisk løsning ble funnet.

«Sikter i borehull var noe nytt for «frackede» brønner i Storbritannias kontinentalsokkel i den sørlige delen av Nordsjøen», sier Doug. ***«Men denne enkle teknologien åpner potensielt opp alle slags muligheter for våre fremtidige gassfeltutviklinger for «fracking».»***

Og på Clipper South solgte de opprenskningsgass fra brønnen i stedet for å brenne den av.

«Det var også noe nytt for oss», sier Doug. ***«Det tok en enorm mengde innsats og samarbeid i organisasjon for å integrere sikkerhets- og produksjonssystemene, men ved å gjøre det fanget vi ikke bare rundt 300 tonn CO_2, men det genererte også 4,3 millioner £ i inntekter fra salgsgassen.»***

Plattformene, som INEOS overtok som en del av avtalen, er relativt nye, godt drevet og fjernstyrte.

«Det var en del av tiltrekningen», sier Geir Tuft, administrerende direktør i INEOS Breagh. Etter hvert som INEOS flytter lenger inn i energivirksomheten, håper INEOS Shale å få verdifull lærdom fra teamet ved INEOS Breagh.

«Vi ønsker å dra fordel av de nye familiebåndene i alle områder ved å dele ressurser og erfaringer», sier Geir.

Siden oppkjøpet har han arbeidet med en robust plan for å forbedre effektiviteten i virksomheten, spesielt i lys av fallende olje- og gasspriser.

For tre år siden var oljeprisen 110 dollar per fat. I dag er prisen under 40 dollar.

«Vi må være i stand til å håndtere reduserte kontantstrømmer for å sikre at virksomheten er robust i alle forhold», sier han.

EVEREST. INEOS PÅ VERDENS TAK

HVORFOR RHYS ALLTID VIL VÆRE TAKKNEMLIG OVERFOR INEOS FOR Å TRO PÅ DRØMMENE HANS

Tilfeldig forskning førte Rhys Jones til INEOS' dør for ti år siden. Han var på jakt etter penger for å hjelpe ham å bli den yngste personen til å bestige de høyeste fjellene på hvert av de sju kontinentene. Han fikk pengene, besteg Everest og slo verdensrekorden på sin 20. fødselsdag. Men møtet med INEOS' styreformann, Jim Ratcliffe, hadde stor effekt på ham, noe INCH oppdaget

Det er vanskelig å komme ned på jorda igjen når du har stått på verdens tak.

En som vet det av erfaring, er Rhys Jones, som erobret Mount Everest, verdens høyeste fjell, på sin 20. fødselsdag.

Han hadde drømt om det øyeblikket i åtte år siden han lyttet til et foredrag som tolv år gammel speider. På en måte var jobben hans nå gjort, og han hadde ikke noe ønske om å klatre det på nytt.

«Én gang var nok av mange årsaker», sier han. ***«Men på mange måter antar jeg at jeg aldri virkelig kom ned igjen. Jeg kan gjenoppleve alle deler av klatreturen hver gang jeg lukker øynene. Det er noe jeg aldri vil glemme.»***

For et par år siden ble Rhys, som nå driver sitt eget luksusekspedisjonsselskap sammen med kona Laura, bedt om å lede en ekspedisjon inn i «dødssonen» og videre til toppen av Mount Everest.

«Jeg sa nei, fordi jeg ikke kunne sette en pris på den opplevelsen», sier han. ***«Du må virkelig ville det for å holde ut påkjenningene og farene, og jeg vet ikke om lønn ville ha drevet meg tilstrekkelig for det.»***

Det var imidlertid en «lønn» som fikk ham dit i 2006.

«Jeg vet ikke hva som fikk meg til å ta kontakt med INEOS for finansiering for alle disse årene siden», sier han. ***«Det var bare tilfeldig forskning. Men jeg hadde spredt nettet vidt og bredt da jeg skrev til sponsorer, inkludert Stannah Stairlifts som ga meg 100 pund.»***

Han var på randen til å gi opp da INEOS' styreformann, Jim Ratcliffe, avtalte å møte den da 19 år gamle gutten. Etter et timelangt møte gikk Rhys ut døren med pengene han trengte for å fullføre ekspedisjon – og et INEOS-flagg å plassere på toppen.

«Jeg ville ikke vært i stand til å gjøre det uten INEOS' hjelp», sier han. ***«Det var alle pengene jeg trengte, men det betydde også*** mye mer ***for meg. Det var et stort løft for selvtilliten min at Jim trodde på meg, og det er det som drev meg til å fortsette på fjellet. Jeg husker godt da jeg tok de siste stegene til toppen et par måneder senere, og den dominerende tanken var at jeg hadde lovet Jim et bilde av INEOS-flagget på toppen.»***

Rhys reiste tilbake til Storbritannia med selvtillit og innbitt besluttsomhet. Men han følte at noe manglet.

«Det hadde vært et mål i så lang tid at jeg savnet å ha det målet å jobbe mot», sier han.

Han startet å holde jevnlige foredrag ved middager og arrangementer samt å arbeide med skoler.

«Jeg følte det var viktig å forklare for barn at jeg var veldig gjennomsnittlig da jeg satte disse målene for meg selv», sier han. ***«Jeg var ikke en som streber høyt. Jeg var en av de 80 % studenter som dukket opp, gjorde minimalt arbeid for å unngå problemer og gikk hjem igjen. Jeg var veldig anonym og kunne ikke vente på helgene da jeg kunne dra og klatre. Men jeg fikk ting til å skje fordi jeg hadde riktig innstilling.»***

Han husker hvor overrasket lærerne hans var da han besteg Denali, den høyeste toppen i Nord-Amerika, 12 måneder etter at han tok avgangseksamen for ungdomsskolen.

«I en av mine gamle skolerapporter hadde jeg fått beskjed om å jobbe med kondisjonen min, slik at jeg kunne få bedre utbytte av gymtimene mine», sier han. ***«Ikke rart at de ble overrasket.»***

Han ledet også ekspedisjoner for reiseselskaper og veldedige organisasjoner.

«Det var morsomt, men jeg følte alltid at jeg lurte meg selv ved å jobbe for et mellomledd», sier han.

Så han sluttet og startet sitt første selskap, RJ7 Expeditions, fra et kontor i Dubai i Midtøsten.

Han er nå tilbake i Storbritannia og leder et nytt foretak, Monix Adventures, som spesialiserer seg på å lede personer til noen av stedene i verden som er vanskeligst å nå.

Og for de som søker slik spenning, er erfaringen hans uvurderlig.

«Jeg har hatt motgang på flere ekspedisjoner», sier han. ***«Jeg falt ned i en bresprekk på Grønland og brakk armen. Men alle møter utfordringer i livet. Når ting er vanskelige, minner jeg meg selv på at ingenting varer evig, uansett hvor bratt, hvor komplisert eller hvor vanskelig det virker.»***

Når det gjelder INEOS-flagget, som han fikk foreviget i løpet av de fem minuttene han hadde på den 8844 meter høye toppen 17. mai 2006, håper han at det nå finnes i et INEOS-kontor et eller annet sted i verden.

«Hvem vet, kanskje det inspirerer noen andre til å følge i mine fotspor», sier han.

TRENGER VI **GASS**?

DEBATT

Myndigheter samtykker i at global oppvarming nå er den største trusselen mot liv på jorden. Hva de ikke kan bli enige om, er hvordan de best skal takle det med debatten om fornybar energi kontra fossile brensler som langt fra over. INEOS, som en av verdens største forbrukere av energi, mener fornybar energi ennå ikke er klar for jobben. Men er det et synspunkt som deles av andre?

Energistrategien i Storbritannia har tre store mål: holde hjulene i gang, holde regningene nede og sikte mot en fremtid med ren energi. Vi må dekke Storbritannias etterspørsel etter energi ved å bruke kilder med ren energi og lavkarbonenergi dersom vi skal fortsette å bekjempe klimaendringer og ha vekst i økonomien. Men dette er ikke noe som vil skje over natten. Det vil ta tid etter hvert som vi begynner å bevege oss over til kilder med mer fornybar energi og lavkarbonenergi. Det å flytte fra kull til gass vil gi et stort bidrag til å redusere karbonavtrykket vårt og er «broen» vi trenger i mange år fremover. Anti-fracking lobbyen ser ut til å tro at det finnes uendelig med penger fra regningsbetalere til å finansiere fornybar energi-generasjonen. Det gjør det ikke, og selv om det gjorde det, ville vi fortsatt trenge gass – som en pålitelig kilde til elektrisitet når solen ikke skinner eller vinden ikke blåser.

Andrea Leadsom, minister for energi og klimaendringer i den britiske regjeringen

Jakten på skifergass er et fåfengt tiltak når fornybar energi kan levere det som trengs for en energirevolusjon. Dette gjelder spesielt for de 1,3 milliarder menneskene globalt som mangler tilgang til elektrisitet, og for de som bor i grisgrendte strøk som trenger desentraliserte og lokalt passende teknologier, men det er også tilfelle for energisystemer i det globale nord. I likhet med nytt kull og ny kjernekraft er investering i ukonvensjonell gass en alvorlig distraksjon fra en sårt tiltrengt investering i fornybar energi. Det har vært noe forskning fra USA som indikerer at utvinning av skifergass via «fracking» kan ha et større totalt drivhusgassavtrykk enn kull. Bortsett fra klimapåvirkningene er gassutvinning kilden til alvorlige miljømessige og sosiale konflikter rundt om i verden. Utvikling av gassrørledninger og infrastruktur fører til ran av landområder, og vi mener at det truer vannressurser og biologisk mangfold mange steder. Videre mener vi det er betydelig risiko for vannforurensning og luftforurensning ved bruk av «fracking».

Friends of the Earth International

Det er ubestridelig at vi på lang sikt må gå over til teknologier for så lavt karbon som praktisk mulig, men verktøyene for disse (teknologier for karbonfangst og lagring og fornybar energi) er for øyeblikket ikke klare til å tilfredsstille behovene til den globale energiettersprørselen og fattigdomsbekjempelsen, og noen vil kanskje aldri være lønnsomme eller gjennomførbare. Skifergass har potensialet, hvis det håndteres og reguleres med aktsomhet og autoritet, til å levere noe av den nødvendige reduksjonen av CO_2 samtidig som den leverer energi til en raskt voksende, men karbonbegrenset verden.

Professor Peter Styles, en britisk geolog og professor i Applied and Environmental Geophysics ved Keele University

ALTERNATIVE energikilder kan bli en tilfredsstillende erstatning for fossilt brensel hvis vi bruker like mye energi og smarte løsninger i arbeidet som vi gjorde da vi utviklet den første atombomben. Det mest tilfredsstillende enkelttalternativet vil være hydrogenfusjon, men et slikt kvasimirakel kan være utenfor vår kapasitet. Vi kan oppdage at vind, solceller, biomasse osv. tilsammen kanskje er nok, men hvor vellykket det blir, kan være avhengig av en innsats som startet for en generasjon siden. Det som er viktig for all suksess, er vissheten om at vi kan klare alt – noe som innbefatter å mislykkes.

Alfred W. Crosby, professor emeritus i historie, geografi og amerikanske studier ved University of Texas

I løpet av de siste fire månedene har naturgass, som er renere enn kull, generert den største andelen elektrisitet i USA. Men noen, inkludert US Environmental Protection Agency, tror det er tid for å begynne å erstatte naturgass med vind- og solkraft. Disse fornybare energikildene vokser, men fra en svært liten base og bare med milliarder av dollar fra skatteytere. Vind- eller solenergi har andre problemer: Vinden blåser ikke alltid og solen skinner ikke alltid. Så fornybar energi trenger back-up energi, hovedsakelig fra naturgass. I stedet for å bruke offentlige midler til å omforme energisektoren vår, bør vi la markedet fungere. Amerikanernes store og billige forsyning av naturgass er produkt av entreprenørskap og innovasjon. Denne amerikanske formen for problemløsing har gitt en markedskonkurransedyktig løsning for å redusere energikostnader og utslipp, som nå er på sitt laveste nivå på 27 år. Ingen andre land har kunnet reprodusere denne amerikanske suksesshistorien. Mange talspersoner for fornybar energi ser selvsagt helst at vi forkaster markedsprinsipper fullstendig. Men hvis vi gjør det, bidrar vi ikke bare til å øke energiprisene, men vi sakker også farten på innovasjon.

Dr. J. Winston Porter, tidligere EPA assistent administrator i Washington DC. Han er nå energi- og miljørådgiver, og basert i Savannah, Georgia, USA

Task Force on Shale Gas har i en periode på over et år sett på de mulige virkningene, både positivt og negativt, av å opprette en skifergassindustri i Storbritannia. I desember publiserte vi våre endelige anbefalinger. Vi er overbevist om at det er behov for gass som en del av Storbritannias sammensetning av energikilder, på kort og mellomlang sikt. Det er ganske enkelt ikke mulig å opprette en fornybar energiindustri som kan oppfylle hele energibehovet på kort sikt. Miljømessig er gass renere enn kull. Eventuell ugunstig klimapåvirkning av skifergass er på samme nivå som konvensjonell gass, og mindre enn flytende naturgass (LNG). Konklusjonen som vi har kommet til, basert på de funnene vi har samlet sammen i løpet av det siste året, er klar. Risikoen fra skifergass mot miljøet i nærområdet eller mot folkehelsetilstanden er ikke større enn i sammenlignbare industrier så lenge de følger best mulig praksis, noe som er grunnleggende for all industriell drift.

Lord Chris Smith, formann, Task Force on Shale Gas til den britiske regjeringen

International Energy Agency ser fornybar energi som en voksende del av den globale energiforsyningen, men fossilt drivstoff er ikke på vei ut med det første. Det sentrale scenarioet i vår flaggskiprapport World Energy Outlook er at global energietterspørsel kommer til å stige med rundt en tredjedel innen 2040. Fornybar energi vil uten tvil bidra i den veksten, men det vil naturgass også. Faktisk talt står gass i alle WEO-scenarioer for minst en fjerdedel av global energi i 2040. Skifergass har økt forskyvningen fra kull i strømproduksjon, og videre er dermed utvikling av naturgass, sammen med fornybar energi, avgjørende for en mangfoldig, sikker og bærekraftig energitilførsel i de kommende tiårene.

Laszlo Varro, sjefsøkonom, International Energy Agency

Det amerikanske eksperimentet med skifergassutvinning har vist at med nok ressurser og stor borreinnsats kan betydelige mengder naturgass produseres. Men, det har også vist at produksjonen har en tendens til å være kortsiktige (brønnene tømmes raskt), at ressursene varierer svært mye i kvalitet (kun «sweet spots» er lønnsomme), at vann- og luftforurensning kan forekomme som resultat av boringen, og at metangasslekkasjer nuller ut alle «klimafordeler» av skifergass over kull. Til forskjell er fornybare energikilder fremtidens energi – med avtagende kostnader og langt lavere miljømessig innvirkning.

Richard Heinberg, Senior Fellow, Post Carbon Institute

Vi ønsker å gjøre dette helt klart: Solceller, vindturbiner og biomasse-energi-plantasjer kan aldri erstatte selv en liten del av de svært pålitelige, døgnkontinuerlige, helårs, atom-, fossil- og vannkraftverkene. Påstander om at det er mulig er populære, men uansvarlige. Vi lever i en hydrokarbonbegrenset verden. Generer for mye CO_2, og større vannkraftmuligheter har blitt brukt opp globalt.

Tad W. Patzek, formann i Petroleum og Petroleum and Geosystems Engineering Department ved Universitetet i Texas, Austin

PRESIDENT Barack Obamas Clean Power Plan er en forskrift utformet av Environmental Protection Agency for å redusere den amerikanske kraftsektorens CO_2-utslipp til 32 % under 2005-nivå. I og med at hver delstat har sin egen sammensetning av energikilder, setter Clean Power Plan spesifikke reduksjonsmål for hver delstat, med en grad av fleksibilitet for å oppfylle målene gjennom individuelt tilpassede planer. Uansett hvordan stater velger å implementere planen, er det stor enighet om at naturgass er den mest kostnadseffektive måten å nå målene om ren energi på, uten at det går utover økonomisk vekst. Derfor vil naturgass fortsette å være en viktig del av energiproduksjonen i USA i mange år fremover. Faktisk rapporterte Energy Information Administration kraftsektoren at i april nådde det laveste karbonutslippsnivået siden 1988. Ikke helt tilfeldig var april første gang i historien at naturgass overtok for kull som den fremste drivstoffkilden for elektrisitetsproduksjon.

America's National Gas Alliance

FREMGANG FOR ÉN KILOMETER OM DAGEN

FLERE OG FLERE SKOLER REGISTRER SEG FOR Å FØLGE I ELAINES FOTSPOR

For fire år siden var Elaine Wyllies grunnskole i Stirling, Skottland den eneste skolen i Storbritannia som holdt på med det som kun kalte Én kilometer om dagen (The Daily Mile).

Men i dag har hennes kampanje for å få en generasjon barn som er sunnere og lettere blitt formelt anerkjent av de skotske styresmakter for alle barneskolene. Og over hele Storbritannia registrerer flere skoler seg hver eneste dag.

«Vi holder på å bygge et landsdekkende nettverk, og gjennom sosiale medier kjenner vi allerede til hundrevis av skoler som er blitt med på laget», sa Ursula Heath, Group Communications Officer, som også jobber med GO Run For Fun Foundation.

«Vi samarbeider med Elaine og hele GO Run For Fun-nettverket for å gjøre det til et nasjonalt program», sa Ursula. ***«Det er veldig spennende å se dette ta av og vite at vi bidrar til å forbedre helsen og trivselen til Storbritannias barn i årene som kommer.»***

Elaine, som nå er pensjonist, jobber med å oppmuntre flere rektorer til å bli med.

«Til syvende og sist er det rektor som må lede an for å innføre Én mil om dagen, og Elaines imponerende lærerkarriere og sterke engasjement for denne saken, inspirerer andre til å omfavne initiativet», sa Ursula.

Den 17. mars ble The Daily Mile Foundation (stiftelsen Én kilometer om dagen) offisielt lansert på Hallfield Primary School i Westminster, London, støttet av GO Run For Fun Foundation.

«Drømmen er at én dag skal alle barn i Storbritannia få muligheten til å løpe hver dag på skolen», sa Ursula.

Det umiddelbare håpet er at den britiske regjeringen også skal se fordelene med å inkludere Én kilometer om dagen i den nasjonale læreplanen, som en måte å avhjelpe Storbritannias voksende fedmekrise på.

Det antas at ett av tre barn i Storbritannia nå er klassifisert som overvektig eller fet.

«Vi tror denne kampanjen kan utgjøre en stor forskjell i forsøket på å løse dette problemet», sa Ursula.

Ta en titt på nettstedet til Én kilometer om dagen på: www.thedailymile.co.uk. Følg også kampanjen på Twitter@thedailymile og Facebook

www.facebook.com/thedailymileforschools

SKANN HER FOR Å SE LANSER-INGSFILMEN: DEN DAGLIGE MILE

EN LØPSK **SUKSESS**

GO RUN FOR FUN FINNER FAST FOTFESTE I USA

INEOS har for vane å satse på vinnere. Og GO Run For Fun-kampanjen er nok en sådan

EN VERDENSOMSPENNENDE kampanje for å få barn i gang med å løpe har fått fotfeste i USA.

Reaksjonene på de første arrangementene for GO Run For Fun i Texas i fjor, var så positive at den britisk baserte organisasjonen har satt opp et eget team for å arrangere løp i USA.

I år håper teamet i USA å kunne overbevise 10 000 barn fra 17 skoler til å delta i ett av 34 løp i Houston-området.

«Det er målet, men vi kunne like godt hatt 20 000 barn i år, for etterspørselen er der», avslutter Kathryn Shuler, leder for Community Relations and Special Projects ved INEOS Olefins & Polymers, USA. ***«Men dette er det første året vi gjør det offisielt, så vi må sikre oss at vi kan få til den høye kvaliteten på programmet som alle forventer av GO RUN FOR FUN.»***

Det amerikanske teamet får også den utfordringen å ta kampanjen til Chicago, i nærheten av INEOS sine Styrolution and Technologies-anlegg.

Nesten én av fem elever på videregående skole i Texas er nå klassifisert som overvektig. Men GO Run For Fun er allerede i sving med få has på det problemet.

Karla Klyng, assisterende rektor ved Alvin Elementary School i Alvin, Texas, fortalt INEOS at 155 barn – ikke bare de forventede 65 – sluttet seg til løpeklubben Mighty Milers som er etter skoletid, etter at de deltok i et GO Run For Fun-arrangement i fjor.

«Barna gleder seg veldig til å være med på GO Run For Fun igjen i år», sier hun.

GO Run For Fun ble grunnlagt i Storbritannia av INEOS-styreleder Jim Ratcliffe, en ivrig løper som ønsket å oppmuntre barn til å løpe for moro skyld – og komme i form samtidig.

Det har allerede slått stort an i Storbritannia og Europas fastland, der tusenvis av barn har deltatt i et av de mange hundre kortdistanseløpene. Og nå følger Amerika, som vet at det har et vektproblem.

«Hurtigmatrestauranter viser nå en liste over kaloriinnholdet på det de har på menyen, og det er et fokus på statlig nivå på at barn trenger 60 minutter med mosjon hver dag», sier Kathryn.

Men maten er ikke det eneste problemet som bekymrer gymlærere i USA.

«De sier at videospill også er en farlig distraksjon», fortsetter Kathryn. Mary Meyer, gymlærer ved Longfellow barneskole i Alvin, Texas, sier til INEOS: ***«Barna er så vant til å spille videospill at når de går utenfor til friminutt, sitter de bare stille. De vet ikke engang hvordan man løper og leker lenger.»***

Men teamene bak det som er blitt det største initiativet for barneløp i verden, tror at om man vil lykkes, så kan man det.

Den amerikanske kampanjen har allerede fått en rekke inspirerende støttespillere, inkludert verdensmester på 1000 meter Bernard Lagat, OL-sprinteren Wallace Spearmon og astronaut Mario Runco, som deltok i tre romfartsekspedisjoner på nittitallet.

I fjor deltok Wallace Spearmon, som for øyeblikket er verdens syvende raskeste, flere GO Run For Fun-arrangementer i Texas. Han fortalte barna at han to ganger hadde mislyktes i å få plass på friidrettslaget på videregående. ***«Det var bare fordi faren min oppmuntret meg at jeg fortsatte med løping og fortsatte å trene»***, sa han. ***«Det var vanskelig, men jeg jobbet med det.»*** Med tiden fikk han plass på USAs olympiske team.

For å sikre langsiktig suksess med den amerikanske GO Run For Fun-kampanjen har den også etablert en veldedighetsstiftelse.

Det viktigste initiativet fra INEOS ICAN Foundation, som er en frivillig organisasjon for trening og oppsøkende virksomhet, vil være GO Run For Fun, men stiftelsen bidrar også til INEOS Olefins & Polymers USAs årlige veldedighetsgolfturnering og gir tilskudd til skoler for å utvide undervisningen i vitenskap, teknologi, ingeniørarbeid og matematikk i klasserommene.

Houston Marathon Foundation er allerede offisiell støttespiller, sammen med Houstons profesjonelle damefotballag, Houston Dash, som så langt har sendt inspirasjonsambassadører til arrangementene i våres.

«På den måten kan vi vise barn at løping ikke bare er en rimelig og morsom aktivitet i seg selv, men at det er også en integrert del av så mange flotte idretter», sier Kathryn.

Mange foreldre er også glade for å bidra til kampanjen.

«Dessverre er det noen av våre målskoler som ikke har så mange frivillige foreldre som andre», sier Kathryn. ***«Og mange av disse er i områder der foreldrene har mer enn én jobb for å få endene til å møtes. Men det er viktig å hjelpe alle foreldre til å forstå behovet for å støtte gode mosjonsvaner i disse områdene.»***

For å understreke meldingen om fordelene for kropp og sjel ved å løpe og mosjonere kommer INEOS til å produsere informasjonsbrosjyrer på engelsk og spansk.

Det vil bli arrangementer på 17 offentlige barneskoler i skoledistriktene Alvin, Clear Lake og La Porte i år, og 9 dager med løping har allerede funnet sted i Alvin-skoledistriktet nå i april.

Men INEOS ser allerede fremover og har satt seg fore å få med 15 000 barn innen 2017 og 20 000 innen 2018. Og med et team som er så lidenskapelig som dette, bør det enkelt kunne oppnås.

«Jeg synes dette er en spennende mulighet til å motivere barn til å være mer fysisk aktive», sier Dennis Seith, adm. dir. i INEOS Olefins & Polymers USA. ***«Sunne, aktive barn har en tendens å være mer engasjert og oppnår større suksess på skolen»***, fortsetter han. ***«Ved å være aktiv i idrettsaktiviteter lærer man også verdien av teamarbeid, ansvar, fair play og en motivasjon for å gjøre sitt beste.»***

En som er enig, er GO Run For Fun-ambassadør Bernard Lagat. ***«Løpingen har gitt meg en fantastisk mulighet til å reise rundt i hele verden»***, sier han. ***«Men denne kampanjen er mer enn bare morsom. Den lærer barna hvor viktig det er å ha en sunn livsstil.»***

SKANN HER FOR Å SE FILMEN: GRFF I TEXAS

UNGDOMSKULTUR

HVORDAN INEOS LEDER AN BLANT UNGE FOR Å HJELPE DEM MED Å OPPNÅ NOE

Som selskap har INEOS alltid vært opptatt av at idrett er viktig for hjerne, kropp og sjel. Så det er ikke så rart at selskapet gjør så mye for å hjelpe andre, særlig unge, med en lignende innstilling. Som INCH oppdaget

Når det gjelder støttespillere, er INEOS i en klasse for seg.

Men det er ikke INEOS' dom, det er det som sies på bakkeplan, hvor INEOS gjør mye for å bidra til å bygge opp en sunn interesse for idrett, spesielt blant unge.

Og det gjelder enhver sport. Ishockey. Fotball. Rugby. Løping. Og tilsynelatende i alle land der selskapet driver virksomhet. USA, Storbritannia, Tyskland, Frankrike, Sveits og Belgia.

«INEOS revolusjonerte klubben vår», sier Sacha Weibel, Chief Executive Officer i Lausanne hockeyklubb. ***«Vi er nå i første divisjon og et av de 10 beste lagene i landet.»***

INEOS tok kontakt med klubben i 2010 – det året selskapet tok med seg 80 familier og flyttet hovedkontor fra Storbritannia til Rolle i Sveits.

«De ønsket å være en del av fellesskapet, noe som var fantastisk», sier Sacha. ***«Vi skulle ønske at flere tenkte sånn.»***

Men det var ikke bare økonomisk støtte som ble tilbudt. ***«INEOS ønsket å være fullstendig involvert»***, sier Sacha.

Det betød regelmessig deltakelse på stadion, som tar 8000 tilskuere, og arrangering av egne vennskapskamper før klubbens offisielle kamper.

Er de gode?

«Nei, de er elendige», sier han med et smil. ***«Men det er som forventet. Barna her kan gå på skøyter her så fort de kan gå.»***

Ishockey er den største publikumsidretten i Sveits og en av de vanskeligste idrettene å mestre. Du må ikke bare kunne gå godt på skøyter, som er krevende, men utøverne må også kunne løpe, skyte, sende pasninger og blokkere skudd i høy hastighet.

INEOS er kanskje ikke mestre på isen, men utenfor isen har selskapets støtte vist seg å være uvurderlig. ***«Det hjalp oss virkelig med å omforme hele selskapet»***, sier Sacha.

I løpet av de siste fire årene har klubben opplevd et spektakulært comeback og konkurrerer nå på det øverste nivået i sveitsisk hockey. Og sesong etter sesong blir det bedre.

«Det er virkelig inspirerende å jobbe med INEOS», sier Sacha. ***«Arbeidsmåtene deres smitter over på oss alle.»***

Det er selvsagt ikke alt.

Som selskap produserer det også de råvarene som finnes i hockeyhjelmer, køller og som holder ishaller kalde.

INEOS er også stor tilhenger av sportsklubber der deres egne ansatte – eller ansattes barn – tilbringer fritiden på trening, opplæring eller spiller.

«Vi er alltid stolte av våre ansatte som aktivt engasjerer seg i klubber for å hjelpe andre», sier dr. Anne-Gret Iturriaga Abarzua, sjef for kommunikasjonsavdelingen ved INEOS Köln.

I januar inngikk fabrikkstedet et samarbeid med en av Tysklands største idrettslag.

En del av arbeidet med ASV Köln vil være å organisere GO Run For Fun-arrangementer i juni.

INEOS-inspirerte GO Run For Fun er nå en global løpekampanje. Over 1000 skoler i Storbritannia, fastlands-Europa og USA har organisert en 2 km lang «fun run» takket være INEOS' opprinnelige investering på 1,5 millioner £ (1,9 mill. €, 2,5 mill. $).

Og det arbeidet – å innføre en sunn tilnærming til trening og ernæring – fortsetter.

Anne-Gret sier at INEOS økonomisk støttet utallige idrettslag for barn i nærheten av Köln site.

«INEOS liker å støtte de som har et ønske om bidra til fellesskapet», sier hun.

En som er ute i alt slags vær, er Bill Faulds, som trener U16-rugbylaget til Falkirk i Skottland i Storbritannia.

Bill, som er Infrastructure Technical Manager på INEOS' Grangemouth-anlegg, har vært involvert i klubben fra han var student i 1985, og bruker opptil tre kvelder i uken på å trene ungdommene.

«Det er så givende å se barn utvikle ferdigheter og selvtillit», sier han. ***«Og INEOS har vært svært støttende med en årlig bevilgning som passet min tid. Deres støtte betød at vi kunne kjøpe treningsutstyr.»***

INEOS vil alltid støtte de som kjemper for idrett, og forstår hvor viktig det er for utviklingen av unge.

Eller som tidligere president i USA John F. Kennedy formulerte det: «Fysisk trening er ikke bare en av de viktigste tingene for en sunn kropp, det danner grunnlaget for dynamisk og kreativ intellektuell aktivitet.»

I NYHETENE

NYHETER FRA HELE INEOS

INEOS bestemmer seg for å gå alene

Joint venture mellom INEOS og Solvay avsluttes senere i år – to år tidligere enn planlagt.

De to selskapene har oppnådd så mye siden de dannet INOVYN i juli 2015 at Solvay har avtalt å la INEOS ta kontrollen over virksomheten verdt 3,5 milliarder euro.

«Takket være rask og effektiv integrering av teamet og eiendelene, er INOVYN nå en sunn og bærekraftig klor/vinylaktør», sier Jean-Pierre Clamadieu, administrerende direktør i Solvay.

Det belgiske selskapet Solvay hadde hele tiden til hensikt å la INEOS stå igjen som eneeier av virksomheten, men hadde opprinnelig planlagt at dette først skulle skje i juli 2018.

INEOS styreleder Jim Ratcliffe sier at INEOS ikke hadde noe problem med den tidligere avslutningen.

«Klor/vinyl er kjernevirksomhet i store petrokjemiske selskaper som vårt», sier han. ***«Og gjennom dette planlagte oppkjøpet får INOVYN en eier med en langsiktig visjon som gir stabilitet for virksomheten og de ansatte.»***

De to selskapenes avgjørelse om å slå sammen klor/vinylvirksomhetene sine i 2015 skapte en vinnerkombinasjon. Det gjorde virksomheten, som har fått navnet INOVYN, til en av de tre største PVC-produsentene i verden, og sørget for at selskapet ble godt plassert for å kunne svare raskt på endringer i de europeiske markeder.

INOVYN, med hovedkvarter i London, har 4300 ansatte ved 18 produksjonsanlegg i åtte land.

Selskapet produserer 40 millioner tonn kjemikalierhvert år, som brukes i omtrent alle deler av det moderne samfunnet.

INEOS kjøper fabrikk på spanskekysten

INEOS har kjøpt en svovelsyrefabrikk ved et av de viktigste logistikksentrene i Europa. Oppkjøpet av anlegget i Bilbao i Spania kompletterer INEOS' eksisterende svovelkjemikalievirksomhet i Runcorn i Storbritannia og dobler produksjonskapasiteten.

Svovelsyre er en av de viktigste, grunnleggende forbindelsene som produseres av den kjemiske industrien. Den brukes bokstavelig talt til å lage hundrevis av forbindelser som kreves av nesten alle industrisektorer, blant annet i gjødsel, vaskemidler, vannbehandling og batterier.

«I gamle dager var svovelsyreforbruket et mål på et lands BNP», sa Ashley Reed, adm. dir. i INEOS Enterprises. ***«Etterspørselen var i stor grad knyttet til et lands økonomiske tilstand.»***

Det kan også være tilfelle i dag.

I fjor var Spania den nest raskest voksende økonomien i Europa, med en BNP-vekst på 3,2 % og det internasjonale pengefondet mener at Spanias oppgang vil fortsette.

«Dette er gode nyheter for oss og bør gi en sterk plattform for salgsvekst i de lokale markedene», sier Ashley. Det spanske anlegget, som lager ca. 340 000 metriske tonn svovelsyre hvert år, er et av de mest moderne i Europa og ligger i nærheten av Bilbao-raffineriet som leverer det meste av anleggets viktige råvare, svovel.

«Svovel er ofte et uønsket biprodukt ved produksjon av raffineriprodukter, slik at dette er en måte for dem å kvitte seg med det», sier Ashley.

Omtrent 25 % av anleggets inntekter kommer fra ko-generering av elektrisitet som produseres gjennom brenning av svovel i luft. Elektrisitetsprisene i Spania er blant de høyeste i verden, og under ny spansk lovgivning for å oppmuntre til fornybar kraftproduksjon vil den spanske regjeringen garantere for elektrisitetspriser for virksomheten de neste 25 årene.

«Det var en av grunnene til at INEOS var interessert i anlegget», sier Ashley.

Anlegget er strategisk plassert i Bilbao havn, noe som gjør det ideelt plassert for å eksportere til hele verden.

«Det er ingen andre svovelsyreprodusenter innenfor en avstand av 400 km fra havnen», sier Ashley. ***«Og fordi transportkostnadene utgjør en stor andel av prisen på svovelsyre, er det å ha den rette beliggenheten avgjørende for en svovelkjemikalievirksomhets suksess.»***

NY REKORD

INEOS satte ny prestasjonsrekord i fjor.

Inntektene før renter, skatter, avskrivning og amortisering ble 2210 millioner € – en økning på 307 millioner € fra 2014.

I USA var INEOS istand til å opprettholde sunne marginer ved å bruke billigere råmaterialer Også i Europa var markedsforholdene gode, styrket av fortsatt svak Euro.

De dårligste markedene var i Asia, og spesielt i Kina.

PLAYMOBIL regner med at INEOS' løsning er den beste

TYSKLANDS største leketøysprodusent PLAYMOBIL tenkte at INEOS kunne hjelpe – og de hadde rett.

Selskapet trengte et slitesterkt, fleksibelt materiale for tre nye spesialfigurer – en isdrage, en gjennomsiktig rosa robot og en pirat.

PLAYMOBIL visste hva INEOS kan gjøre fordi de har samarbeidet med selskapet i årevis. Men denne gangen trengte de et materiale som var sterkt, enkelt å forme og gjennomsiktig.

INEOS Styrolution, den globale lederen innenfor styrener, foreslo Zylar, et av deres spesialkjemikalier – og det passet perfekt.

«Det var utfordrende krav, men vi har alltid til hensikt å finne riktig løsning uansett hvem kunden er», sier Julia Herzog, Marketing Communications Manager.

PLAYMOBIL-figurene viste seg første gang i 1974. På det tidspunktet var det bare tre av dem – EN bygningsarbeider i stripete overdel, en ridder med sølvhjelm og en amerikansk indianer med en fjær i håret.

Siden den gang har ca. 4000 ulike design kommet fra produksjonslinjene på Malta, og nesten 3 milliarder plastfigurer er blitt laget.

«Zylar har blitt et stadig mer populært materiale å lage leker av», sier Peter Rath, Director Sales Construction, Distribution, Compounding & Others i INEOS Styrolution. ***«Uten plast ville mye leketøy og mangt slags sportsutstyr ikke ha eksistert.»***

Han sa at INEOS var beæret over å samarbeide med en så ikonisk leketøysprodusent.

Zylar brukes for tiden til medisinsk utstyr, men kan finnes i en rekke husholdningsgjenstander, inkludert vannfiltrene eller vannbeholderen i kaffemaskinen.

SPRE ORDET

Hvis du ønsker å bidra med en artikkel til en fremtidig utgave av INCH eller har et emne som du vil skal dekkes, så kontakt oss på info@inchnews.com

Alle innleveringer er velkommen!

« Konkurranse er alltid en god ting. Det tvinger oss å gjøre vårt beste. Et monopol gjør folk selvtilfredse og fornøyd med middelmådighet.»

Nancy Pearcey, bestselgende og kritikerrost amerikansk forfatter

www.inchnews.com